

Nr 86

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av priserna på fisk under budgetåret 1956/57 m. m.; given Stockholms slott den 23 februari 1956.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

1) förordning angående ändrad lydelse av 12 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma förordning;

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur;

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

dels bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande statsrådet i övrigt hemställt.

GUSTAF ADOLF

Hj. R. Nilson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begäres bemyndigande att under budgetåret 1956/57 reglera priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk enligt i huvudsak de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår. Jordbruksnämnden föreslås emellertid skola erhålla uppdrag att genomföra en begränsning av uttagandet utav prisregleringsavgifter.

De nu gällande förordningarna om viss reglering av handeln med fisk, m. m., angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilkas giltighetstid utgår den 30 juni 1956, föreslås skola förlängas att gälla till den 1 juli 1957. Samtidigt föreslås ändring av 12 § förstnämnda förordning.

Förslag
till
Förordning
angående ändrad lydelse av 12 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320)
om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt
giltighet av samma förordning

Härigenom förordnas, *dels* att 12 § förordningen den 30 maj 1952 om viss reglering av handeln med fisk, m. m.,¹ vilken enligt förordning den 12 maj 1955 (nr 214) gäller till och med den 30 juni 1956, skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, *dels* att förordningen i sålunda ändrat skick skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1957.

12 §.

Medel som inflyta till jordbruksnämnden genom upptagande av prisregleringsavgifter ävensom avkastningen därav skola, enligt de närmare föreskrifter Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, jordbruksnämnden meddelar, användas för täckande av kostnader i samband med prisreglering på fisk, däribland kostnader hos nämnden för uppbörd av avgifterna och kontroll av att de rätteligen uttagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1956.

Förslag
till
Förordning
om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående
reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, vilken enligt förordning den 12 maj 1955 (nr 215) gäller till och med den 30 juni 1956, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1957.

¹ Senaste lydelse av 1 §, se SFS 1953:373.

Förslag

till

Förordning

**om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående
reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.**

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilken enligt förordning den 12 maj 1955 (nr 216) gäller till och med den 30 juni 1956, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1957.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 februari 1956.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LANGE, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och handelsdepartementen anmäler statsrådet Hjalmar Nilson *vissa frågor angående regleringen av priserna på fisk m. m.* samt anför därvid följande.

I. Inledning

I förordningen den 30 maj 1952 (nr 320; ändrad genom förordningen 1953: 373) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1956, är bestämmelser meddelade om handelsreglering — grundad på auktorisation av s. k. producentföreningar — och om prisregleringsavgift på fisk. Importen och exporten av fisk och fiskprodukter regleras med stöd av kungörelsen den 14 mars 1947 (nr 82) angående allmänt importförbud samt förordningarna den 5 juni 1953 (nr 372) och 374) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur respektive utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. Enligt sistnämnda förordningar, vilka likaså äger giltighet till och med den 30 juni 1956, fordras i princip tillstånd av statens jordbruksnämnd för import och export av fisk och fiskprodukter.

Genom beslut den 12 maj 1955 bemyndigade Kungl. Maj:t statens jordbruksnämnd att för tiden till och med den 30 juni 1956, i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som angivits i proposition nr 105 till 1955 års riksdag samt jordbruksutskottets utlåtande 1955: 20, anordna reglering av priserna på fisk samt av importen och exporten av fisk och skaldjur utav vissa slag ävensom förordna om upptagande av prisregleringsavgift å svenskfångad fisk och importfisk enligt 5 och 8 §§ nyssnämnda förordning 1952: 320. I samma beslut föreskrev Kungl. Maj:t att de lån å 500 000, 2 500 000 och 500 000 kronor, som Kungl. Maj:t genom särskilda beslut år 1946 beviljat de tre s. k. prisregleringsföreningarna, nämligen Ostkustfisk, centralförening u. p. a., Västkustfisk, förening u. p. a. och Sydkustfisk, förening u. p. a., skulle få innehas räntefritt jämväl för tiden den 1 juli 1955—den 30 juni

1956, såvitt gällde låner s halva belopp, samt att lånen till återstående del under samma tid skulle löpa med 3,5 procent ränta. Jordbruksnämnden bemyndigades samtidigt att av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till regleringsföreningarna på fiskets område jämväl under budgetåret 1955/56 utlämna lån för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar till utlandet på villkor, som föreskrivits av Kungl. Maj:t genom särskilt beslut den 3 september 1954. Kungl. Maj:t föreskrev vidare, att kostnaderna för kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter, i den mån de icke kunde täckas av inflytande kontrollavgifter, skulle till ett belopp av högst 50 000 kronor bestridas ur clearingkassan för fisk. Slutligen bemyndigade Kungl. Maj:t jordbruksnämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1955/56 för den befattningshavare, som har till uppgift att främja fiskexporten, disponera ett belopp av högst 90 000 kronor, varav 60 000 kronor från reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden från nyssnämnda clearingkassa.

I skrivelse, som inkommit till jordbruksdepartementet den 17 februari 1956, har *statens jordbruksnämnd* framlagt förslag till reglering av priserna på fisk under budgetåret 1956/57 m. m. Nämnden har anmält, att den i de frågor, som berörts i skrivelsen, dels haft överläggningar med nämndens råd i fiskregleringsfrågor, dels samrått med *fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök* och *statens priskontrollnämnd*. Fiskeristyrelsen har därvid förklarat sig i sak biträda jordbruksnämndens förslag. Priskontrollnämnden har i särskild skrivelse den 20 februari 1956 uttalat, att den ansett sig kunna lämna utan erinran, att det nuvarande systemet för prisregleringen på fisk upprätthålles jämväl under nästa budgetår i huvudsaklig överensstämmelse med de av jordbruksnämnden angivna riktlinjerna. Priskontrollnämnden har dock för sin del föreslagit, att prisregleringsavgiften för på västkusten och sydkusten ilandförd och försåld fisk samt för importfisk skall bestämmas till högst 3 procent av inköpsvärdet samt prisregleringsavgiften för strömning till högst 3 öre per kilogram.

I detta sammanhang torde jag även få anmäla, att 1951 års fiskhandelsutredning avgivit ett den 5 december 1955 dagtecknat betänkande angående fiskhandeln i Sverige, vilket f. n. är föremål för remissbehandling.

II. Reglering av priserna på fisk m. m.

Nuvarande förhållanden

Innebörden av prisregleringen. Prisregleringen innebär i huvudsak att jordbruksnämnden, i samråd med statens priskontrollnämnd, för västkusten och sydkusten efter överläggning med fiskarorganisationerna därstädes fastställer minimipriser på de viktigaste fiskslagen och därigenom möjliggör för fiskarna att utfå lägst dessa priser för bl. a. den fisk, som säljes till färskkonsumtion inom landet. Den fisk, som vid försäljning ej uppnår de sålunda fastställda minimipriserna (överskottsfisk), övertages av för ända-

målet särskilt bildade prisregleringsföreningar, på västkusten föreningen Västkustfisk och på sydkusten föreningen Sydkustfisk. Denna överskottsfisk exporteras i färskt eller berett skick eller användes inom landet exempelvis för framställning av konserver och fiskmjöl. För verksamheten med omhändertagandet av överskottsfisken erhåller föreningarna av jordbruksnämnden vissa i förväg bestämda statliga bidrag, s. k. pristilllägg. Dessa utgår — bortsett från vissa inskränkningar beträffande exporten — i princip med visst belopp per kilogram bevisligen uppkommen överskottsfisk. För överskottsfisken utbetalar prisregleringsförening till fiskaren ett pris, s. k. garantipris, vilket fastställs av föreningen och bestämmes under hänsynstagande till erhållna pristilllägg och beräknade försäljningsmöjligheter för överskottsfisken. Garantipriset fastställs i förväg och är det pris, som fiskaren lägst kan påräkna för sina leveranser av fisk.

Prisregleringen på ostkusten innebär, att jordbruksnämnden till föreningen Ostkustfisk (centralorganisation för de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten) årligen utbetalar vissa statliga medel, s. k. prisutjämningsbidrag. Bidragen möjliggör för föreningen Ostkustfisk att till fiskförsäljningsföreningarna betala ett högre pris än eljest varit möjligt för övervägande delen av den strömming, som ej kan avsättas till färskkonsumtion inom landet. Prisutjämningsbidrag har i allmänhet fått åtnjutas för färsk eller frusen exportströmming, saltströmming för den inhemska marknaden och färsk strömming, vilken såsom djurföda levereras till pälsdjursfarm. Ett bemyndigande för jordbruksnämnden att utvidga prisregleringen till strömming för foder- och konservändamål har under år 1955 icke tagits i anspråk. Icke heller har nämnden utnyttjat rätten att genomföra prisreglering för torsk på ostkusten norr om Blekinge enligt det på väst- och sydkusten gällande systemet. Prisregleringen på ostkusten är således — till skillnad mot den prisreglering, som upprätthålles på väst- och sydkusten — f. n. så utformad, att den enskilde fiskaren ej blir tillförsäkrad vare sig ett av staten bestämt lägsta pris för den strömming, som avsättes på färskmarknaden inom landet, eller ett fast pris (garantipris) för strömmingsöverskottet.

Kostnaderna för prisregleringen täckes av prisregleringsavgifter, vilka upptages av förstahandsköpare av fisk m. fl. För svenskfångad fisk utgör avgifterna f. n. 5 procent av inköpssumman för fisk, som ilandföres på väst- och sydkusten och säljes till minimipris och däröver, samt 4 öre per kilogram för strömming, som säljes för färskkonsumtion eller rökning. Under år 1955 har regleringsavgift utgått för all fisk med undantag av skarpsill, som ilandförts på västkusten, samt för sill och torsk, som ilandförts på sydkusten. För importfisk, som i samband med införsel säljes på kommunal fiskauktion, utgör avgiften 5 procent av inköpspriset. Avgiften för annan importfisk har under år 1955 utgjort för färsk och frusen saltvattensfisk 5 procent av värdet, beräknat enligt tulltaxeförordningen, för islandssill 4,5 öre per kilogram av nettovikten samt för annan beredd importsill 3,6 procent av nyssnämnda värde. Sistnämnda avgift har fr. o. m. den 2 februari

1956 höjts till 3,7 procent. Avgiften på importfisk är så avvägd, att den i stort sett motsvarar den avgift, som utgår för svenskfångad fisk.

Som närmare framgår av avsnittet om utrikeshandeln med fisk har Kungl. Maj:t den 20 januari 1956 bemyndigat jordbruksnämnden att bestämma, att införselavgift skall erläggas för färska och frysta filéer av torsk, kolja, kungsfisk, vitling och gråsej. De medel, som inflyter vid uttagande av införselavgifterna, skall tillföras jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. I anslutning till införande av införselavgifter på berörda fiskfiléer har jordbruksnämnden beslutat att fr. o. m. den 30 januari 1956 tills vidare slopa prisregleringsavgifterna på torsk, kolja, kungsfisk, vitling och gråsej samt på importerade filéer av dessa fiskslag.

Prisregleringsföreningarnas behov av rörelsemedel täckes till stor del av de förut omförmälda statslånen. Föreningen Västkustfisk och föreningen Sydkustfisk åtnjuter enligt Kungl. Maj:ts beslut den 12 maj 1955 därutöver rätt jämväl under budgetåret 1955/56 att mot av riksgäldskontoret ställda garantier i Sveriges kreditbank aktiebolag respektive riksbanken mot sedvanlig ränta erhålla lån intill 3 000 000 respektive 2 000 000 kronor.

Fångst- och prisutvecklingen m. m. Jordbruksnämnden lämnar i sin skrivelse inledningsvis vissa uppgifter rörande fångst- och prisutvecklingen inom saltsjöfisket, exporten och importen av fisk och fiskprodukter, fiskkonsumtionen inom landet, prisutvecklingen för fiskets förnödenheter, lönsamheten inom fisket samt det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen av fisk. Vidare lämnas vissa uppgifter angående utvecklingen inom saltsjöfisket av antalet fiskare och fiskebåtar.

Vad först angår *antalet fiskare* framgår av jordbruksnämndens uppgifter, vilka såsom *bilaga 1* torde få bifogas detta protokoll, att under år 1954 en fortsatt minskning skett av antalet yrkesfiskare på samtliga kuststräckor. Denna minskning är särskilt stor på ost- och västkusten, där den utgör 9 respektive 5 procent. Även på västkusten har antalet yrkesfiskare nu nedgått under det antal, som redovisas för förkrigsåren 1935/39. Vad angår *binäringsfiskarna* har antalet under år 1954 minskat på syd- och västkusten men ökat på ostkusten. Av en utav nämnden uppgjord tablå över *antalet fiskebåtar*, vilken såsom *bilaga 2* torde få fogas till detta protokoll, kan utläsas, att under år 1954 en fortsatt övergång skett till fiskebåtar med allt större hästkraftsantal.

I fråga om *fångstutvecklingen* anför jordbruksnämnden, att det svenska havsfiskets avkastning under år 1954 uppgick till cirka 193 miljoner kilogram med ett förstahandsvärde av i runt tal 124 miljoner kronor. För år 1955 kan fångstmängden, enligt hittills för nämnden tillgängliga statistiska uppgifter, beräknas överstiga sistnämnda kvantitet och ligga vid omkring 207 miljoner kilogram till ett fångstvärde av omkring 130 miljoner kronor. Ökningen av fångsterna under år 1955 hänför sig i huvudsak till av västkust-

fiskare direktlandad fisk i utlandet. Fångstutvecklingen sedan förkrigstiden redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 3* torde få fogas till detta protokoll. I fråga om fisket efter viktigare prisreglerade fiskslag meddelar nämnden, att fångsterna av vintersill på västkusten under år 1955 varit väsentligt större än under år 1954. Garnmakrillfisket har under år 1955 ökat icke obetydligt, medan makrillfisket med trål synes ha varit av ungefär oförändrad omfattning. Fisket efter fladensill beräknas under det sistförflutna året ha lämnat det för detta fiske hittills bästa fångstresultatet eller cirka 40 500 ton mot cirka 35 000 ton år 1954. På sydkusten har produktionen av sill och torsk år 1955 gått något tillbaka. På ostkusten har strömmingsfisket år 1955 totalt sett givit ett något bättre fångstresultat än år 1954. Nämnden upplyser vidare, att i fråga om prisreglerade fiskslag har under år 1955 — i likhet med vad fallet var år 1954 — fångstbegränsningar upprätthållits på västkustsill och makrill samt tidvis även på sydkustsill. Någon fångstbegränsning av sydkustorsk har däremot ej vidtagits. Vidare har under sommaren 1955 på västkusten viss fångstbegränsning upprätthållits även på annan prisreglerad fisk än sill och makrill.

Till belysande av *fiskprisernas utveckling* har jordbruksnämnden upprättat en tablå över de genomsnittliga fiskarpriserna samt minimipriserna på fisk under tiden juli 1951—september 1955. Priserna i denna tablå, vilken såsom *bilaga 4* torde få bifogas detta protokoll, avser västkustfisk av olika slag, sill och torsk vid sydkusten ävensom partipriserna på strömming i Stockholm, allt kvartalsvis.

Beträffande den prisutveckling, som framgår av tablå, anför jordbruksnämnden, att en jämförelse mellan priserna under fjärde kvartalet 1954—tredje kvartalet 1955 och priserna under motsvarande kvartal närmast föregående år ger vid handen, att — bortsett från fjärde kvartalet 1954 — för västkustens vidkommande en sänkning skett av det genomsnittliga fiskarpriset för all fisk. Av de i tablå särskilt redovisade fiskslagen är prissänkningen under år 1955 genomgående för sill, medan för torsk och makrill en prisnedgång kan noteras endast för tredje kvartalet respektive andra och tredje kvartalen 1955. Denna prisnedgång är för makrill betydande och torde för andra kvartalet 1955, då säsongfisket efter makrill bedrivits, sammanhånga bl. a. med att fångsterna ökat väsentligt jämfört med motsvarande tid år 1954. En ökning av fångsterna kan noteras även för vintersill och fladensill, som fångas huvudsakligen under första respektive tredje kvartalet. Prisnedgången under år 1955 på dessa sillslag sammanhänger därjämte med att fångsterna av vintersill i väsentligt större omfattning än under år 1954 utgjorts av en mindre och prisbilligare storlekssortering samt med att försäljningen av fladensill till minimipris eller däröver avsevärt minskat. För fjärde kvartalet 1954 redovisas i tablå för västkustens vidkommande genomgående höjda fiskpriser jämfört med samma kvartal 1953. På sydkusten redovisas, bortsett från första kvartalet 1955, höjda priser på torsk, medan för sill lägre priser noteras under första och tredje kvartalen 1955. Partinoteringarna på strömming i Stockholm låg under fjärde kvartalet 1954 och första kvartalet 1955 under de noteringar, som gällde under motsvarande

kvartal nästföregående år, medan noteringarna under de följande två kvartalen hölls högre än under år 1954. Samma tendens utmärker i stort sett partinoteringen på strömning vid ostkusten i övrigt. Under det sistlidna året har, såsom framgår av bilaga 4, en höjning skett av minimipriserna på västkustsill, makrill och sydkusttorsk.

Vidare anför jordbruksnämnden, att *exporten av fisk och fiskprodukter* — inklusive den utrikes ilandföringen med undantag av direktlandningar av s. k. skrapfisk — under år 1955 beräknas ha uppgått till 92,2 miljoner kilogram till ett värde av 58,5 miljoner kronor, medan motsvarande tal för år 1954 utgjorde 82,8 miljoner kilogram och 54,4 miljoner kronor. Härvid påpekar nämnden, att exportökningen helt hänför sig till ilandföringen av fisk direkt i utlandet, vilken under år 1955 jämfört med år 1954 ökat med cirka 11,6 miljoner kilogram till 39,4 miljoner kilogram. Härutöver har svenska fiskare år 1955 i utländska hamnar direktlandat 10,1 miljoner kilogram s. k. skrapfisk mot 7,8 miljoner kilogram år 1954. Värdet av dessa landningar har utgjort 2,0 miljoner kronor respektive 1,4 miljoner kronor. Sammanlagt har sålunda under år 1955 exporterats 102,3 miljoner kilogram till ett värde av 60,5 miljoner kronor, innebärande en ökning jämfört med år 1954 av 11,7 miljoner kilogram respektive 4,7 miljoner kronor. *Importen av fisk och fiskprodukter* har mellan åren 1954 och 1955 stigit från 36,5 till 46,8 miljoner kilogram eller från 65,6 till 86,3 miljoner kronor. Kvantitetsökningen utgör 28 procent och den värdemässiga ökningen 31 procent. Importstegringen har varit särskilt påtaglig i fråga om frysta fiskfiléer. Av dessa har sålunda under år 1955 importerats 4,0 miljoner kilogram, innebärande en ökning jämfört med år 1954 av närmare 130 procent. Importen av färsk fisk har utgjort 10,2 miljoner kilogram, d. v. s. samma kvantitet, som importerades år 1954. Genom att importen av färsk fisk för beredningsändamål ökat avsevärt under år 1955 har emellertid en motsvarande minskning skett av de kvantiteter, som tillföres färskfiskhandeln. En icke obetydlig nedgång har skett av importkvantiteterna i fråga om färska filéer och annan färsk fisk av betydelse med undantag av lax och långa. Importen av såväl saltsill som konservesill har varit 45 procent större än under år 1954 och utgjorde under år 1955 14,7 respektive 9,8 miljoner kilogram. Beträffande exporten ävensom importen av fisk och fiskprodukter hänvisar nämnden i övrigt till en inom nämnden upprättad sammanställning, vilken såsom bilaga 5 torde få fogas till detta protokoll.

I fråga om *konsumtionen av fisk och fiskprodukter* anför jordbruksnämnden, att nämnden årligen företager konsumtionsundersökningar beträffande fisk. Det material, som ligger till grund för dessa undersökningar, är emellertid i viss utsträckning osäkert. Metodiken vid undersökningarna medför vidare, att några jämförelser ej kan göras mellan konsumtionsciffrorna och exempelvis importsiffrorna. Detta gäller enligt nämnden särskilt i fråga om importerade filéer, som i konsumtionsundersökningarna — i likhet med annan fisk — omräknats till färskvikt med avdrag av svinn. Enligt de senast i november 1955 utförda undersökningarna konsumerades i landet under år 1953 totalt i runt tal 110 miljoner kilogram fisk och fiskprodukter

(netto, efter avdrag av svinn). För år 1954 kan konsumtionen preliminärt beräknas ha uppgått till 111 miljoner kilogram. Konsumtionen av fisk och fiskprodukter under år 1955 torde enligt nämnden ej oväsentligt ha överstigit konsumtionen under år 1954 och kan uppskattningsvis anges till 118 miljoner kilogram. Konsumtionen av färsk och fryst fisk, som beräknas ha sjunkit från cirka 73 miljoner kilogram år 1953 till omkring 71 miljoner kilogram år 1954, kan för år 1955 uppskattas till cirka 75 miljoner kilogram. Av materialet vid undersökningarna framgår, att konsumtionsökningen under år 1955 i huvudsak utgjorts av importerad vara samt att konsumtionen av frysta filéer fortsatt att öka. Jämfört med år 1954 har den inhemska beredningen av dylika filéer stigit från cirka 1 300 ton till cirka 1 900 ton och importen från 1 747 ton till 3 987 ton. Importens andel av marknadsbehovet av frysta filéer har sålunda mellan åren 1954 och 1955 ökat från drygt hälften till två tredjedelar. Importen har främst utgjorts av filéer av torsk och rödspätta. Inom landet har beretts filéer huvudsakligen av torsk, sill och strömming samt makrill. Under år 1955 har beredningen av de feta fiskslagen, nämligen sill, strömming och makrill, ökat väsentligt. En fortsatt stegring av ifrågavarande beredning kan enligt nämndens mening bli av stor betydelse för det svenska fisket. Nämnden upplyser i detta sammanhang, att den inhemska beredningen av frysta torskfiléer på sydkusten under år 1955 — liksom under närmast föregående år — främjats genom att föreningen Sydkustfisk till beredare utbetalat bidrag till kostnaderna för fryshuslagring av dylika filéer, avsedda för försäljning inom landet. Bidragen har i sin helhet bekostats av prisregleringsmedel.

Beträffande *prisutvecklingen för fiskets förnödenheter* framhåller jordbruksnämnden, att under det senaste året skett endast obetydliga förändringar. Priset på 45-kilos fisklådor, som för ett år sedan utgjorde 2 kronor 60 öre per styck, är nu 2 kronor 65 öre. Motorbrännoljan betingar nu ett pris (i O-zon) av 23 öre per liter mot 21,5 öre vid samma tidpunkt 1955. Bortsett från strömmingsskötar, på vilka priserna stigit något, har de genomsnittliga priserna på fiskredskap under år 1955 varit ungefärligen desamma som under år 1954. Prisutvecklingen på viktigare förnödenheter inom fisket redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 6* torde få fogas till detta protokoll.

Jordbruksnämnden anför vidare, att *lönsamhetsutvecklingen inom fisket* även under år 1955 varit föremål för undersökningar. Sålunda har statistiska centralbyrån för att belysa inkomst- och kostnadsutvecklingen inom fisket gjort vissa sammanställningar av material, som hämtats ur yrkesfiskarnas självdeklarationer. Sammanställningarna, som i motsats till tidigare är baserade på ett på modern samplingmetodik grundat urval av yrkesfiskare, avser förhållandena under åren 1952 och 1953. Materialet ger vid handen, att det beräknade kontanta nettot av fisket mellan dessa år genomsnittligt ökade särskilt på södra Östersjö- och Öresundskusten samt för in-sjöfisket. Även för ostkusten som helhet noteras en mindre ökning av nettoinkomsten, oktad fisket vid norrlandskusten gav ett betydligt lägre netto

år 1953 än år 1952. För norra delen av Hallands län samt Göteborgs och Bohus län nedgick — bortsett från båtlagsfisket — det ekonomiska utbytet för fiskarna något. Den mindre uppgång, som redovisas för båtlagsfisket, beror på att kostnaderna vid detta fiske sjönk. Inkomstförbättringen vid båtlagsfisket hänförde sig vidare helt till manskapslotterna, medan utdelningen på båt- och redskapslotterna minskade. Inom Svenska västkustfiskarnas centralförbund har man även under år 1955 företagit vissa undersökningar av bl. a. fladensill- och makrillfiskets lönsamhet. Under sistlidna år har vidare inom jordbruksnämnden verkställts viss utredning av det svenska islandssillfiskets lönsamhet år 1954. Utredningen visar, att i genomsnitt en obetydlig minskning av lönsamheten skett jämfört med resultatet av 1953 års islandssillfiske, närmast beroende på en viss nedgång i förstahandspriserna.

Vad slutligen angår *det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen på fisk* återoppar jordbruksnämnden en inom denna upprättad tablå, vilken såsom *bilaga 7* torde få bifogas statsrådsprotokollet. Tablån utvisar bl. a., att å prisregleringsverksamheten per den 1 januari 1956 föreligger en behållning av inemot 11,2 miljoner kronor, medan behållningen ett år tidigare utgjorde cirka 8,3 miljoner kronor. Under år 1955 har i regleringsavgifter influtit omkring 5,28 miljoner kronor, varav 2,18 miljoner kronor utgöres av importregleringsavgifter. Av tablån framgår vidare, att för väst- och sydkustens prisregleringsområden summan av de inom respektive områden sedan systemets införande influtna regleringsavgifterna överstiger utgifterna vid årsskiftet i form av pristillägg m. m. med drygt 1,92 respektive 1,31 miljoner kronor, medan för strömmingsregleringen på ostkusten underskottet från årsskiftet 1954/1955 enligt preliminära uppgifter ökat med omkring 0,22 miljoner kronor och nu utgör cirka 1,91 miljoner kronor.

De tre prisregleringsföreningarnas egen ekonomiska ställning betecknas av jordbruksnämnden såsom tillfredsställande. Föreningen Västkustfisk övertog år 1955 enligt preliminära siffror omkring 40,3 miljoner kilogram fisk (därav cirka 34 miljoner kilogram sill) för cirka 15,3 miljoner kronor, medan föreningen Sydkustfisk — bortsett från obetydliga kvantiteter torsk — övertog 4,2 miljoner kilogram sill för 1,1 miljoner kronor. Härutöver övertog föreningen Sydkustfisk år 1955 från västkustbåtar 0,3 miljoner kilogram fisk (praktiskt taget enbart torsk), vilka kvantiteter sålunda ej ingår i den av föreningen Västkustfisk redovisade kvantiteten. År 1954 övertog föreningen Västkustfisk 34,1 miljoner kilogram till ett förstahandsvärde av 11,4 miljoner kronor och föreningen Sydkustfisk 4,1 miljoner kilogram till ett förstahandsvärde av 1,1 miljoner kronor. Från västkustbåtar övertog föreningen Sydkustfisk år 1954 dessutom 2,2 miljoner kilogram. Nämnden påpekar i detta sammanhang att, med hänsyn till de tillämpade formerna för fiskinköp för export på centraliserade marknader, såsom överskott registreras även den fisk, som exporteras till sådana marknader. Föreningen Ostkustfisk har under år 1955 prisreglerat ett överskott av cirka 7,2 miljoner kilogram strömming mot 5,9 miljoner kilogram år 1954.

Frågan om fortsatt prisreglering m. m.

Jordbruksnämndens överläggningar med berörda parter. I sin skrivelse meddelar jordbruksnämnden, att den vid överläggningar med representanter för vederbörande fiskarorganisationer samt sammanslutningar av fiskhandlare och saltsillhandlare m. fl. berett dessa tillfälle att framföra sina synpunkter på frågan om de fortsatta prisregleringarna på fiskets område efter utgången av budgetåret 1955/56. Överläggningar i ämnet har därjämte ägt rum med nämndens råd i prisregleringsfrågor på fiskets område.

Beträffande vad som förekommit vid dessa överläggningar anför jordbruksnämnden inledningsvis, att det från fiskarorganisationernas sida framhållits, att behov föreligger av en fortsatt prisreglering på fisk efter i huvudsak nuvarande grunder. Denna reglering innebär bl. a., att nämnden, om förutsättningar därför föreligger, äger rätt att dels utvidga prisregleringen att omfatta foder- och konservströmning samt på sydkusten ilandförd makrill, horngädda och skrubba, dels ock genomföra prisreglering på torsk för ostkusten norr om Blekinge enligt det för väst- och sydkusten gällande systemet. Vidare har prisregleringsföreningarna anhållit, att de även under nästa budgetår skall få åtnjuta räntefrihet för halva beloppet av de till dem utlämnade statslånen. Föreningen Västskustfisk har i samband härmed anmält, att ökade anspråk av föreningen framdeles kan komma att ställas på lån ur prisregleringskassan för fisk bl. a. med hänsyn till den stigande omfattningen av föreningens engagemang. Vad angår handelsregleringen på fisk ävensom regleringen av importen och exporten av fisk har organisationerna förordat en förlängning på ett år av gällande förordningar i ämnet i avvaktan på de förslag, som 1954 års fiskeriutredning kan komma att framlägga.

Jordbruksnämnden meddelar även, att färskfiskhandelns representanter i stort sett, liksom tidigare, vitsordat lämpligheten av det nuvarande prisregleringssystemet. Från visst håll inom färskfiskhandeln har man dock — upplyser nämnden — under hänvisning till storleken av behållningen i prisregleringskassan för fisk, velat förorda, att en sänkning skall genomföras av de utgående prisregleringsavgifterna från nuvarande 5 till 3 procent av inköpsvärdet. Vidare har konservindustrien framfört krav på slopande av regleringsavgiften på islandssill för konservändamål. Saltsillhandeln har — i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutredning — icke nu velat förorda någon ändring av prisregleringssystemet. I fråga om tillämpningen av systemet har framhållits angelägenheten av att en omprövning sker av garantiprisnivån, så att fisket mera inriktas på sådana fiskslag, som finner avsättning inom landet.

Jordbruksnämnden upplyser, att nämndens råd för prisregleringsfrågor på fiskets område den 24 januari 1956 enhälligt uttalat sig för de av nämnden i det följande avgivna förslagen.

Jordbruksnämndens förslag. För egen del anför jordbruksnämnden i sin skrivelse, att den, då behov alltjämt föreligger av visst prisskydd för fiskarna, funnit övervägande skäl tala för att prisreglering på fisk skall bibehållas jämväl under budgetåret 1956/57. Grunderna för prisregleringen bör enligt nämnden bibehållas i huvudsak oförändrade i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn av riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område.

Med hänsyn till omfattningen av prisregleringsverksamheten tillstyrker jordbruksnämnden, att regleringsföreningarna även under nästa budgetår skall få disponera hela det dem tillerkända statliga lånekapitalet, däribland de till föreningen Västkustfisk och föreningen Sydkustfisk beviljade krediterna. Nämnden upplyser, att föreningarnas behov av likvida medel för finansiering av fisköverskottet varit särskilt stort under år 1955 på grund av vissa svårigheter med kreditförsäljningen på export. Såsom tidigare anförts, har föreningen Västkustfisk anmält, att medelsbehovet för föreningen under nästa budgetår kan väntas ytterligare öka. Bl. a. med hänsyn härtill anser nämnden, att en plan för amortering av de egentliga statslånen bör fastställas först längre fram, sedan föreningarna själva hunnit bilda erforderligt kapital för rörelsens bedrivande.

I fråga om den av regleringsföreningarna begärda räntefriheten för statslånen erinrar jordbruksnämnden om att föredragande statsrådet i propositionen 1955: 105 ansett sig böra förorda, att föreningarna — i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete — jämväl för budgetåret 1955/56 skulle bibehållas vid förmånen att vara befriade från att betala ränta på lånens halva belopp. Enär utredningen ej kan väntas slutföra sitt uppdrag före utgången av juni 1956, föreslår nämnden, att föreningarna skall komma i åtnjutande av samma förmån även under nästa budgetår.

Beträffande prisregleringens finansiering framhåller jordbruksnämnden, att den i sin år 1954 avlämnade skrivelse om fiskprisregleringen uttalade bl. a., att den behållning av inemot 6 miljoner kronor, som vid årsskiftet 1953/1954 förelåg på prisregleringsverksamheten, fick anses utgöra en nödvändig säkerhet för bestridande av de utgifter av kanske ännu större storleksordning, som kunde bli erforderliga i händelse av tillstötande svårigheter med avsättningen av fisk eller för täckande av förluster på kreditförsäljningar, samt att föredragande statsrådet i propositionen 1954: 121 i princip anslöt sig till detta uttalande. Nämnden erinrar vidare, att föredragande statsrådet i propositionen 1955: 105 förklarade, att även under innevarande budgetår prisregleringen i princip borde så bedrivas, att medelsbehovet för att upprätthålla denna i huvudsak kunde täckas av inflytande prisregleringsavgifter, samt att dessa — i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete — borde kunna uttagas i den omfattning, som förekommit under de senare åren. Nämnden anser nu, att i prisregleringskassan för fisk inestående medel även i fortsättningen bör reserveras för angivna extraordinära ändamål. Enligt nämndens mening erfordras sålunda för prisregleringens upprätthållande alltjämt bemyndigande att upptaga regleringsav-

gifter efter i huvudsak samma grunder som f. n. I detta sammanhang erinrar nämnden om att den såsom förut nämnts fr. o. m. den 30 januari 1956 slopat prisregleringsavgifterna på torsk, kolja, kungsfisk, vitling och gråsej samt på importerade filéer av dessa fiskslag.

I fråga om handelsregleringen på strömming erinrar jordbruksnämnden, att föredragande statsrådet i propositionen 1955: 105 förklarade sig ej vara beredd att taga ställning till 1951 års fiskhandelsutrednings promemoria angående frågan om fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. samt om auktorisations-systemet på ostkusten, med hänsyn bl. a. till att i direktiven för 1954 års fiskeriutredning ingår att verkställa en översyn även av riktlinjerna för prisregleringen av strömming. I avvaktan på resultatet av denna översyn har förordningen 1952: 320 erhållit fortsatt giltighet t. o. m. den 30 juni 1956. Enligt nämndens mening är det önskvärt, att frågor, som sammanhänger med handelsregleringen på strömming, upptages till skyndsam behandling inom 1954 års fiskeriutredning, så att förslag i dessa frågor om möjligt kan föreläggas 1957 års riksdag. I avvaktan härpå föreslår nämnden, att giltighetstiden för omförmälda förordning 1952: 320 skall förlängas t. o. m. den 30 juni 1957.

Jordbruksnämnden erinrar i detta sammanhang om att näringsfrihetsrådet genom beslut den 22 juni 1954 lämnade de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten tillstånd att tillämpa av nämnden meddelade föreskrifter om förbud mot underskridande av parlinoteringar och om minimirabatter på färsk och frusen strömming, så länge förenämnda förordning 1952: 320 om viss reglering av handeln med fisk i sin nuvarande huvudsakliga utformning äger fortsatt giltighet, dock längst t. o. m. den 30 juni 1956. Nämnden anmäler nu, att den i skrivelse till näringsfrihetsrådet den 20 januari 1956 anhållit, att nämnda tillstånd måtte förlängas att gälla tills vidare i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete.

Jordbruksnämnden anför härefter, att — enligt uttalande av föredragande departementschefen i propositionen 1956: 40 angående anslag för budgetåret 1956/57 till statens jordbruksnämnd m. m. — nämndens kostnader för uppbörd och kontroll av bl. a. prisregleringsavgifter för fisk fr. o. m. nästa budgetår skall bestridas av avgiftsmedlen. Härvid har förutsatts att, såsom f. n. sker, kostnaderna för nämndens lokalombud för prisregleringen av fisk även i fortsättningen skall täckas av medel ur prisregleringskassan för fisk. Enligt 12 § meranämnda förordning 1952: 320 skall medel, som inflyter till nämnden genom upptagande av prisregleringsavgifter på fisk, enligt nämndens bestämmande användas för reglering av priset på fisk. Detta stadgande är så allmänt hållet, att det i och för sig ej torde behöva ändras för ett genomförande av förslaget om avgiftsmedlens användning för ifrågasvarande ändamål. Enligt nämndens mening bör dock ett förtydligande av stadgandet ske. Nämnden föreslår därför, att paragrafen fr. o. m. den 1 juli 1956 skall erhålla följande ändrade lydelse: Medel, som inflyta till jordbruksnämnden genom upptagande av prisregleringsavgifter ävensom avkast-

ningen därav, skola enligt de närmare föreskrifter Kungl. Maj:t eller jordbruksnämnden meddelar användas för täckande av kostnader i samband med prisreglering på fisk, däribland hos nämnden uppkommande uppbörds- och kontrollkostnader. Vidare anmäler nämnden, att den såsom förutsatts i propositionen 1956: 40 avser att sedermera upptaga överläggningar med de olika prisregleringsföreningarna för bestämmande av de kostnader, som i fortsättningen skall bestridas av utgående prisregleringsavgifter för fisk.

I ett särskilt avsnitt av sin skrivelse lämnar jordbruksnämnden en redogörelse för vissa av nämnden (tidigare statens livsmedelskommission) uppställda villkor för utbetalande av pristillägg till prisregleringsföreningarna på väst- och sydkusten samt för tillämpningen härav m. m. Nämndens redogörelse är av i huvudsak följande innehåll.

Alltsedan tillkomsten år 1946 av nu gällande prisregleringssystem har av den administrerande myndigheten vissa villkor uppställts för utbetalande av pristillägg till prisregleringsföreningarna på väst- och sydkusten. Sålunda har som villkor för pristillägg bl. a. föreskrivits skyldighet för prisregleringsförening att mottaga överskottsfisk även från inom föreningens område hemmahörande fiskare, som ej är medlem i någon till föreningen ansluten fiskarorganisation. I anslutning härtill har ursprungligen stadgats, att priset på fisk, som övertages av ej ansluten fiskare, icke må understiga det pris, som skulle ha erlagts om fiskaren varit medlem, i vidare mån än som kan anses skäligt med hänsyn till att fiskaren kommer i åtnjutande av prisregleringssystemets fördelar utan att delta i de förpliktelser, som åtföljer medlemskapet. Genom denna föreskrift, som gällde t. o. m. den 12 oktober 1952, överläts åt regleringsföreningarna på väst- och sydkusten att inom en viss skälighetsram själva bestämma storleken av de prisavdrag, som en icke ansluten fiskare kunde få vidkännas för av honom levererad överskottsfisk. Bestämmelsen tillämpades av föreningen Sydkustfisk under åren omkring 1950 på sådant sätt, att föreningen för överskottsfångster av sill och torsk, som levererades till föreningen av ej ansluten fiskare, utbetalade ett pris, som med 8 öre per kilogram understeg det för den anslutne fiskaren fastställda garantipriset. Detta pris utgjorde år 1952 28 öre per kilogram för sill i storlekarna 1 och 2 och 20 öre per kilogram för sill i storlek 3 samt mellan 30 och 47 öre per kilogram för rensad torsk beroende på sorteringen och om torsken levererades med eller utan huvud. Sedan år 1952 har endast obetydliga ändringar skett av garantipriserna på sydkusten. För fiskare, hemmahörande inom västkustens prisregleringsområde, har prisavdrag varit aktuellt nästan enbart för makrill, för vilket fiskslag — enligt beslut av föreningen Västkustfisk — under åren 1951 och 1952 till icke ansluten fiskare utbetalades endast 15 öre per kilogram överskottsvara. Som jämförelse kan nämnas, att det till den anslutne fiskaren utgående garantipriset för orensad makrill åren 1951 och 1952 utgjorde 40 respektive 43 öre per kilogram. Under år 1955 har garantipriset på orensad makrill varit 48 öre per kilogram.

Under år 1950 riktades av fiskare anslutna till Blekinge fiskareförbund (ej medlem i föreningen Sydkustfisk) anmärkningar mot de av föreningen Sydkustfisk tillämpade prisavdragen vid mottagning av överskottsfisk. Med anledning av dessa anmärkningar tog nämnden i november 1950 initiativ till överläggningar mellan representanter för Blekinge fiskareförbund och föreningen Sydkustfisk i syfte att dels nå en överenskommelse mellan parterna angående storleken av ifrågakvarande prisavdrag, dels undersöka möjlig-

heterna för förbundets anslutning till föreningen Sydkustfisk. En preliminär uppgörelse kom därvid till stånd under överläggningar med ombud för parterna men någon bekräftelse på uppgörelsen kunde icke erhållas från Blekinge fiskareförbund. Nämnden har även därefter, senast i april 1952, sökt få till stånd överläggningar i ämnet, vilka dock avböjts av vederbörande representanter för de till föreningen Sydkustfisk ej anslutna fiskarna. I stället uttog en fiskare tillhörande Blekinge fiskareförbund sistnämnda månad stämning på föreningen Sydkustfisk med yrkande, att föreningen måtte förpliktas att till honom utbetala ett belopp, motsvarande hela det avdrag om 8 öre per kilogram, som föreningen tillämpat vid mottagning av från honom under åren 1950 och 1952 levererad överskottsfisk. I en den 13 december 1952 av Karlskrona rådhusrätt avkunnad dom bifölls käromålet till alla delar och föreningen Sydkustfisk förpliktades att till käranden utge yrkade beloppet jämte ränta. Sedan hovrätten över Skåne och Blekinge genom dom den 10 oktober 1953 ogillat fiskarens talan, fastställde högsta domstolen den 30 mars 1955, med ändring av hovrättens dom, rådhusrättens domslut. Två av de fem ledamöter, som deltog i högsta domstolens dom, var emellertid beträffande huvudsaken av skiljaktig mening och ansåg — med hänsyn till bl. a. innehållet i nämndens i det följande anförda beslut — att under den tid, varom i målet varit fråga, ett avdrag om 3 öre per kilogram legat inom den skälighetsram, vilken föreningen Sydkustfisk haft att iakttaga.

Enligt en ny av jordbruksnämnden den 1 oktober 1952 meddelad föreskrift gäller, att priset på fisk, som av prisregleringsförening fr. o. m. den 13 oktober 1952 övertages från icke ansluten fiskare, med högst 3 öre per kilogram må understiga det pris, som erlægges till medlem. Beslutet tillkom med anledning av nyssnämnda klagomål från ej anslutna fiskare och sedan det för nämnden stod klart, att någon överenskommelse i avdragsfrågan ej kunde träffas. I likhet med den tidigare föreskriften gäller beslutet ej för de fall, då prisregleringsförening mottager överskottsfisk från fiskare, som ej ställer sig till efterrättelse av vederbörande fiskarorganisationer efter nämndens godkännande vidtagna åtgärder för begränsning av fiskfångsterna eller som utan regleringsföreningens medgivande till annan än föreningen försäljer fisk under minimipriset. I dylika fall är prisregleringsförening enligt av nämnden utfärdade tillämpningsbestämmelser ej heller skyldig att mottaga överskottsfisk.

Över jordbruksnämndens beslut den 1 oktober 1952 anfördes besvär av fiskarorganisationer från ömse sidor (Sveriges fiskares riksförbund, Väst-kustfisk, Sydkustfisk och Blekinge fiskareförbund). I yttrande över besvären den 27 februari 1953 redogjorde nämnden bl. a. för de motiv, som legat till grund för de av myndigheterna utfärdade bestämmelserna om prisavdrag vid leverans av överskottsfisk från icke anslutna fiskare. Såsom av yttrandet framgår, utgör bakgrunden till bestämmelserna den omständigheten, att prisregleringssystemet för sitt bestånd är beroende av att fiskarna är sammanslutna i starka organisationer, som tryggar systemets upprätthållande. Av förarbetena till prisregleringen (prop. 1946: 232) framgår också, att en nödvändig förutsättning för prisregleringssystemets tillkomst och fortsatta bestånd är, att bakom detsamma står de på de olika kuststräckorna förefintliga aktivt verkande fiskarorganisationerna. I överensstämmelse härmed ingår såsom huvuddelägare i föreningarna Väst-kustfisk och Sydkustfisk samtliga de på väst- respektive sydkusten verksamma större fiskarorganisationerna.

I yttrandet den 27 februari 1953 framhöll jordbruksnämnden vidare, att i sakens natur ligger, att frågan om storleken av det högsta avdrag, som till-

låtits enligt nämndens förutnämnda beslut den 1 oktober 1952, har måst bedömas enligt mera allmänna skälighetsgrunder. De överväganden, som föregått nämndens ställningstagande i fråga om avdragets storlek, har skett med utgångspunkt närmast från de förhållanden, som föreligger inom sydkustens prisregleringsområde. I huvudsak torde dock dessa synpunkter vara tillämpliga även på förhållandena inom västkustens prisregleringsområde. I överensstämmelse härmed har också beslutet om viss maximering av avdraget fastställts att gälla för båda regleringsområdena.

Kungl. Maj:t lämnade den 24 juli 1953 de av fiskarorganisationerna anförda besvären utan bifall. Med anledning av Kungl. Maj:ts beslut har jordbruksnämnden låtit föreskriften om att prisavdrag med högst 3 öre per kilogram må göras vid leverans av överskottsfisk från icke anslutna fiskare kvarstå oförändrad. Nämnden anmäler nu, att den avser att även under nästa budgetår bibehålla föreskriften.

Vad angår skyddet för avsättningen inom landet av fladensill erinrar jordbruksnämnden om att den i sitt år 1953 avgivna förslag om prisregleringen på fiskets område under budgetåret 1953/54 förklarade sig ha för avsikt att, därest förhållandena icke föranledde till annat, under de närmaste åren dels upprätthålla förbud mot försäljning av islandssill, dock längst t. o. m. utgången av september respektive år, dels inställa importlicensgivningen för annan beredd sill än islandssill under den tid försäljningsförbudet gällde. I motsats till vad fallet varit under tidigare år, har ifrågavarande åtgärder icke tillgripits under år 1955. Huruvida dylika ingripanden till skydd för avsättningen av fladensill kan komma att bli behövliga under år 1956, får enligt nämndens mening upptagas till prövning senare efter överläggningar med av frågan berörda parter. Nämnden upplyser, att inköpen av fladensill för försäljning i saltat skick på den inhemska marknaden under år 1955 utgjort, uttryckt i färsk vikt, i runt tal 4 700 ton (cirka 104 500 lådor), innebärande en nedgång jämfört med år 1954 med 30 procent, motsvarande omkring 18 000 tunnor saltad vara. Nämnden anser det vidare alltjämt vara av betydelse, att så långt som möjligt åtgärder beträffande kvalitetsförbättring och dylikt vidtages för att på längre sikt bibringa fladensillen en i förhållande till andra sillsorter ökad konkurrenskraft. Fiskets organisationer på västkusten har, upplyser nämnden, framhållit att erfarenheterna under senare år bekräftat, att särskilda åtgärder måste vidtagas för att trygga avsättningen av fladensill på den inhemska marknaden. Inom organisationerna pågår med anledning härav vissa undersökningar för klarläggande av de åtgärder, som lämpligen bör ifrågakomma.

Jordbruksnämnden anför slutligen, att under år 1955 har — i motsats till vad fallet var under åren 1953 och 1954 — prisreglering ej upprätthållits på svenskfångad islandssill.

III. Utrikeshandeln med fisk

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för förordningarna angående reglering av införseln och utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur den 30 juni 1956. Jordbruksnämnden föreslår, att dessa båda förordningar i avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete skall förlängas att gälla ytterligare ett år.

Vad angår den fortsatta tillämpningen av *importregleringen* på fisk föreslår jordbruksnämnden, att regleringen — med den ändring som föranledes av förut omförmälda beslut om uttagande av införselavgifter på vissa fiskfiléer — skall anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår. Nämnden lämnar i anslutning härtill en redogörelse för den hittillsvarande tillämpningen av importregleringen samt behandlingen av frågan om uttagande av införselavgifter. I fråga om importregleringen anför nämnden härvid bl. a. följande.

Såsom framgår av den inledningsvis lämnade redogörelsen erfordras för import av fisk, fiskprodukter och skaldjur särskilt tillstånd av jordbruksnämnden. Från licenstagaren har emellertid vid import från i huvudsak OEEC-området, med stöd av särskilda av Kungl. Maj:t meddelade bemyndiganden, undantagits vissa, s. k. villkorligt frilistade varuslag, nämligen färsk helgefundra, rocka och ål, saltad fisk med undantag av makrill, sill och strömming, sockersaltad eller kryddad fisk med undantag av sill och strömming, färsktorkad fisk med undantag av spillånga, rökt fisk, saltad eller på annat sätt beredd fiskrom, ostron, musslor och andra slag av kräftdjur än hummer samt vidare fisk- och skaldjurskonserver. Enligt de gällande grunderna för införselregleringen skall importen av fisk begränsas i den omfattning, som erfordras för att upprätthålla prisregleringarna på fiskets område. I likhet med vad fallet varit under tidigare år har under år 1955 den av nämnden tillämpade principen vid beviljande av import av färsk och fryst fisk varit, att import medgivits för täckande av det behov, som icke kunnat tillgodoses med likvärdig svensk fiskvara. Nämnden har härvid sökt avpassa importen så, att den kompletterat fångsterna respektive beredningen inom landet av jämförliga fiskslag. Vid import av frysta filéer har därjämte även beaktats tillgången inom landet på råvara, som lämpligen kan beredas till dylika filéer. Vad angår salt, kryddad eller sockersaltad sill har importen under de tre första kvartalen 1955 icke hindrats, medan under fjärde kvartalet viss begränsning av importen vidtagits.

Vid sin tillämpning av importregleringen har nämnden begagnat sig av såväl individuella som generella importlicenser. Systemet med individuella licenser innebär, att nämnden efter ansökan medger importör rätt att under begränsad tid från visst land införa fiskvaror av visst slag och till viss myckenhet eller värde. Den generella licensen utställs för import över särskilt angivna tullanstalter av viss fisk, köpt i fast räkning, och upptager varken kvantitet eller värde. Till skillnad mot den individuella licensen förlänges den generella licensen automatiskt men kan hävas med mycket kort varsel. Den generella importlicensen användes för vissa slag av färsk fisk och begagnas i lägen, då beträffande icke frilistad sådan fisk en kvantitativ begränsning av importen ej anses böra upprätthållas. Vid import av djupfryst fisk, salt sill och fiskfiléer användes individuella licenser. Enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1953: 197 har förutsatts, att änd-

ring av användningsområdet för de generella importlicenserna ej skall äga rum, utan att samråd skett med representanter för fiskerinäringen.

Vid den löpande importlicenseringen bedömer jordbruksnämnden importbehovet av färsk fisk med ledning av bl. a. rapporter beträffande tillförseln av och förstahandspriserna på svensk fisk. Vidare inhämtas för nämndens bedömanden synpunkter från de inom varje prisregleringsområde lokalt inrättade s. k. fiskimportnämnderna, i vilka såväl fiskarnas som handelns organisationer är företrädde. I viktigare frågor om tillämpningen av importregleringen på färska och frysta fiskvaror sker samråd jämväl inom ett av nämnden inrättat centralt rådgivande organ, det s. k. fiskimportrådet. Detta råd består av särskilt utsedda representanter för av importen berörda intressen, nämligen fiskare, handel, beredare och konsumenter. I frågor angående importen av saltsill sker vid behov samråd i särskild ordning med av saltsillimporten berörda parter.

Vad härefter gäller den hittillsvarande behandlingen av frågan om uttagande av införselavgifter erinrar jordbruksnämnden först om att i propositionerna 1953: 197, 1954: 121 och 1955: 105 förutsatts att, intill dess resultat föreligger av 1954 års fiskeriutredning, möjligheten att uttaga införselavgifter på fisk icke skall utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. Enligt sistnämnda proposition skulle detta emellertid icke utesluta att — med hänsyn till utvecklingen under senare tid — frågan om införande av införselavgifter på fiskfiléer skulle kunna tagas upp till övervägande. Vidare anför nämnden, att den i förra årets regleringskrivelse anmälde, att framställningar om bl. a. uttagande av införselavgifter på fisk gjorts av Svenska västkustfiskarnas centralförbund i skrift till nämnden den 5 juni 1954 och av Sveriges fiskares riksförbund i en till nämnden för yttrande remitterad skrift den 14 september 1954, samt erinrar om att Kungl. Maj:t sedermera för yttrande till nämnden överlämnade en i samma syfte gjord framställning den 12 oktober 1955 av riksförbundet och västkustfiskarnas centralförbund. Nämnden erinrar vidare, att den i yttrande den 29 december 1955 över nämnda framställningar — i avvaktan på de mer långsiktiga åtgöranden, som kan föranledas av eventuella förslag från 1954 års fiskeriutredning — bl. a. framlade förslag om uttagande av införselavgifter på vissa fiskfiléer.

I fråga om Kungl. Maj:ts beslut i anledning av nämnda förslag samt de av jordbruksnämnden i samband härmed vidtagna regleringsåtgärderna anför nämnden i huvudsak följande.

Kungl. Maj:t bemyndigade den 20 januari 1956 jordbruksnämnden att bestämma, att införselavgifter skall erläggas för färska och frysta filéer av torsk, kolja, kungsfisk, vitling och gråsej med belopp ej överstigande 45 öre per kilogram. I anslutning härtill föreskrev Kungl. Maj:t, att de medel, som inflyter vid uttagande av införselavgift för fiskfiléer, skall tillföras nämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. Kungl. Maj:t lämnade vidare utan åtgärd de av fiskarorganisationerna i framställningarna gjorda yrkandena om skärpning av importlicenseringen av färsk och fryst fisk samt om importstopp på salt sill.

Med stöd av nämnda bemyndigande beslöt jordbruksnämnden, att fr. o. m. den 30 januari 1956 införselavgift tills vidare skall utgå för angivna slag av

fiskfiléer med 45 öre per kilogram av varans nettovikt. I anslutning härtill beslöt nämnden vidare — i enlighet med vad nämnden förutsatt i nyssnämnda utlåtande — att kvantitativ importreglering ej skall upprätthållas jämsides med systemet med införselavgifter samt att vissa åtgärder skulle vidtagas för att motverka, att systemet med införselavgifter skall medföra en utgiftsbelastning för konsumenterna. Såsom inledningsvis anförts, har sålunda fr. o. m. den 30 januari 1956 tills vidare prisregleringsavgifterna på torsk, kolja, kungsfisk, vitling och gråsej samt på importerade filéer av dessa fiskslag slopats. Beslutet syftar till att begränsa uttagandet av prisregleringsavgifterna att i princip ungefärligen motsvara det belopp, som totalt kan beräknas inflyta i form av införselavgifter på fiskfiléer.

För export av fisk och fiskprodukter fordras, såsom redan nämnts, i princip licens av jordbruksnämnden. Dessa varor är emellertid upptagna bland de varuslag, som är föremål för s. k. villkorlig exportfrilistning. Detta innebär, att de under vissa förutsättningar tills vidare får exporteras utan särskild licens till länder och valutaområden inom det s. k. OEEC-området och dessutom till samtliga länder i Nord-, Mellan- och Sydamerika med undantag av Argentina. Bland de förutsättningar, som nämnden uppställt för frilistningen, märkes dels att den får utnyttjas endast av affärsföretag, som är infört i svenskt firma-, förenings- eller aktiebolagsregister, dels att fisk, som exporteras, skall vara inköpt enligt gällande bestämmelser om reglering av handeln med fisk samt om prisreglering beträffande fisk, dels att företag, som önskar utnyttja frilistningen, låter hos jordbruksnämnden registrera en förbindelse att iakttaga de för licensfriheten uppställda villkoren.

Jordbruksnämnden anför i sin skrivelse, att nämnden i sådana frågor berörande export av fisk och fiskprodukter, som är av intresse för den svenska fiskerinäringen eller eljest av mera allmän betydelse, inhämtar uttalande från det s. k. *fiskexportrådet*. Härom anför nämnden följande.

Fiskexportrådet består av representanter för de olika fiskexportintressena — fiskarna, färskfiskhandlarna, salteriföretagen och konservindustrin — på västkusten (Göteborgs och Bohus län samt Halland), sydkusten (Skåne och Blekinge) samt ostkusten (de östra kustlandskapen i övrigt). Rådet kallas av nämnden till sammanträde bl. a. för att utröna olika exportönskemål inför förestående handelsavtalsförhandlingar, diskutera fördelning mellan olika kustområden av redan erhållna exportkontingenter i handelsöverenskommelser mellan Sverige och länder, där importen av fisk och fiskprodukter är centraliserad, och rådgöra om olika möjligheter att främja och stödja fiskexporten i allmänhet. Behov har förelegat av regelbundet återkommande sammanträden för behandling av uppkommande spörsmål.

Exporten till länder med centraliserad import har koncentrerats till vissa organ, som under särskilda förutsättningar tillerkänts ensamrätt till exportlicenserna på ifrågavarande länder. Beträffande dessa organs sammansättning och de förutsättningar, som gäller för att exportlicenserna skall förbehållas dem, anför jordbruksnämnden följande.

För fisk från västkusten med undantag av skarpsill och de fiskslag i övrigt, som nämnden kan komma att bestämma, utställes exportlicenser f. n. endast på föreningen Västkustfisk. Såsom villkor för att föreningen ensam skall

erhålla licenserna gäller, att föreningen skall, på sätt nämnden godkänner, bereda den enskilda exporthandeln (färskfiskhandeln och salteriföretagen) tillfälle att deltaga vid förhandlingar om avslut med den utländska köparen och i leveranserna på träffat avslut. När det gäller export av salt sill sker samverkan mellan fiskare och exporthandel inom ett särskilt organ, kallat exportutskottet för svensk saltsill. I detta fall utställes exportlicens på föreningen Västskustfisk för exportutskottets räkning. Frågan om en fastare organisationsform för samarbetet mellan de olika exportintressena synes f. n. icke vara aktuell.

För fisk från sydkusten med undantag av fiskslag, som nämnden kan komma att bestämma, beviljas under vissa förutsättningar exportlicenser tills vidare uteslutande den av fiskare och handel för den ifrågavarande exporten med nämndens godkännande bildade föreningen Sydsvensk exportfisk, förning u. p. a. Som förutsättning för att föreningen skall åtnuta ensamrätt till licenser har bl. a. föreskrivits, att föreningen och dess verksamhet skall vara underkastad nämndens överinseende och att dess styrelse skall ha en opartisk ordförande, utsedd av nämnden. Vidare skall föreningens verksamhet bedrivas efter vissa av nämnden godkända riktlinjer. Föreningen skall vara skyldig att ställa sig till efterrättelse de beslut rörande medlemskap, styrelsens sammansättning, kvoteringar, stadgar, vinstutdelning och dylikt, som kan komma att meddelas av nämnden.

Allmänt har stadgats skyldighet för exportorganen att tillse att allas berättigade intressen av att deltaga i exporten blir tillgodosedda och att exporten, om det finnes nödvändigt, fördelas mellan exportörerna enligt grunder, som fastställs av nämnden. Vidare har förutskickats, att företagen, om nämnden så finner angeläget, skall (exempelvis genom att utlysa särskilda exportauktioner) öppna möjligheter för exportörerna att inbördes tävla om exportleveranserna.

I detta sammanhang framhåller jordbruksnämnden, att behovet av ett organ motsvarande det s. k. fiskexportrådet och av en centralisering utav fiskexporten till särskilda organ, såvitt gäller länder med centraliserad import, har bestyrkts vid upprepade tillfällen även under det gångna året. Enligt nämndens mening är det, om exportmöjligheterna skall kunna tillvaratagas rationellt, oundgängligen erforderligt att exporten även i fortsättningen regleras i den omfattning som nu sker.

Jordbruksnämnden erinrar härefter om att Kungl. Maj:t genom beslut den 12 maj 1955 bemyndigat nämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1955/56 för den befattningshavare, som har till uppgift att främja fiskexporten (statens fiskexportrepresentant), disponera ett belopp av högst 90 000 kronor, därav 60 000 kronor ur reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden ur clearingkassan för fisk. Även tidigare — alltsedan befattningen tillsattes genom Kungl. Maj:ts beslut den 6 november 1952 — har kostnaderna för befattningen fått bestridas ur nyssnämnda reservationsanslag och clearingkassa. Nämnden framhåller vidare, att den i tidigare sammanhang — senast i skrivelse den 30 augusti 1955 rörande anslagsäskandena för budgetåret 1956/57 — anhållit, att ett särskilt anslag skulle uppföras till bestridande av kostnaderna för fiskexportrepresentanten. Som skäl härför åberopar nämnden, att verksamheten i fråga kan beräknas bli av bestående art och att de medel,

som inestår på sagda reservationsanslag och clearingkassa, kan behöva disponeras för andra ändamål. Under hänvisning härtill hemställer nämnden nu, att ett särskilt anslag av 90 000 kronor skall för ifrågavarande ändamål uppföras å riksstaten för nästa budgetår. Till stöd för sin framställning anför nämnden följande.

De skäl, som talat för inrättandet av ifrågavarande befattning, gör sig otvivelaktigt gällande även under nästa budgetår. Vid de överläggningar, som nyligen hållits inom fiskexportrådet, har också understrukits vikten av att befattningen även i fortsättningen bibehålls. I samband därmed har inom exportrådet framhållits angelägenheten av att kostnaderna för befattningen bestrides genom ett särskilt anslag på riksstaten. Storleken av anslaget har nämnden beräknat till 90 000 kronor, omfattande utgifterna för såväl arvode (inklusive pensionsavgifter) som prisutjämningsstillägg (inklusive hyresbidrag) samt resekostnader, traktamenten, expenser och övriga omkostnader. Nämnden har härvid förutsatt, bl. a., att befattningshavaren allttjämt skall vara placerad i Bonn.

Jordbruksnämnden framlägger härefter förslag om bestridandet av kostnaderna för *kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter*. Inledningsvis erinrar nämnden om att Kungl. Maj:t den 12 maj 1955 föreskrivit, att ifrågavarande kostnader under innevarande budgetår, i den mån de icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, skall till ett belopp av högst 50 000 kronor bestridas ur clearingkassan för fisk och fiskprodukter. Vidare anför nämnden.

Kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter är dels obligatorisk, dels frivillig. Den obligatoriska kontrollen omfattar för export avsedd saltad och torkad fisk, fiskkonserver samt fiskfiléer ävensom för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömming. Den av jordbruksnämnden inrättade frivilliga kontrollen omfattar på sydkusten ilandförd färsk torsk och sill, som blir föremål för export, ävensom likaledes på sydkusten framställda fiskfiléer, avsedda för försäljning inom landet. Sistnämnda kontroll inbegriper vidare på västkusten saltad fladensill och höstsill, som försäljes på inhemska marknaden. Enligt nämndens uppfattning är den kvalitetskontroll, som f. n. upprätthålles på svenska fiskvaror, nödvändig för att varorna skall kunna hävda sig på marknaden.

För bestridande av kostnaderna för kvalitetskontroll av annan fisk än för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömming upptages kontrollavgifter av den, som begärt kontrollens utförande. Dessa avgifter förslår totalt sett ej till täckande av kostnaderna för kontrollen. Sålunda har inkomsterna i form av löpande kontrollavgifter understigit utgifterna för kvalitetskontrollen med i runt tal 32 000 kronor för budgetåret 1954/55. Under åren dessförinnan har — bortsett från budgetåret 1949/50, då konservkontrollen bekostades av medel, som tillskjutits i särskild ordning — underskottet varierat mellan 28 000 och 47 000 kronor. För innevarande budgetår saknas möjlighet att nu beräkna det tillskott, som — utöver kontrollavgifterna — erfordras för kontrollens fullgörande. Storleken av detta tillskott är nämligen beroende av bl. a. exportens omfattning och sammansättning. Ovissheten angående ifrågavarande förhållanden gör det ej heller möjligt att beräkna storleken av det tillskott, som erfordras för nästa budgetår. Nämnden har emellertid ansett sig kunna utgå från att behovet av tillskottsmedel för budgetåret 1956/57 ej kommer att överstiga 50 000 kronor.

Fiskexportrådet, som beretts tillfälle att yttra sig angående kvalitetskontrollens finansiering under nästa budgetår, har tillstyrkt, att — i den mån utgifterna för kontrollen ej kan bestridas av inkommande avgifter — clearingkassan för fisk skall tagas i anspråk för att täcka underskottet.

Jordbruksnämnden, som förklarar sig dela fiskexportrådets uppfattning, hemställer därför om bemyndigande att under nästa budgetår för kontrollens genomförande använda ett belopp av 50 000 kronor ur clearingkassan för fisk. I detta sammanhang upplyser nämnden, att därest för innevarande budgetår anvisade medel ur clearingkassan i sin helhet anlitas, behållningen i kassan per den 1 juli 1956 kommer att uppgå till cirka 123 000 kronor.

Såsom förut nämnts, har *priskontrollnämnden* lämnat jordbruksnämndens förslag till regleringar på fiskets område under budgetåret 1956/57 i huvudsak utan erinran. Priskontrollnämnden har dock för sin del föreslagit, att prisregleringsavgiften för de f. n. avgiftsbelagda slagen av fisk, som ilandföres och försäljes på västkusten och sydkusten eller importerats, skall bestämmas till högst 3 procent av inköpsvärdet samt prisregleringsavgiften för strömning till högst 3 öre per kilogram.

Till stöd för sitt förslag anför priskontrollnämnden i huvudsak följande.

Området för avgiftsbeläggningen har under senare år alltmera vidgats och avgifternas storlek har höjts. Från att ursprungligen år 1946 ha omfattat vissa slag av svenskfångad samt importerad färsk och frusen fisk samt sill har regleringen efter hand utökats och omfattar nu bl. a. även saltad sill, såväl importerad som svenskfångad. Därjämte har avgiften för torsk och sill på sydkusten höjts från 4 till 5 procent av försäljningsvärdet. På ostkusten har avgiften för strömning höjts från 2 till 4 öre per kilogram. Fr. o. m. den 30 januari 1956 uttogs vidare för importerade färska och frysta filéer, beredda av torsk, kolja, vitling, gråsej eller kungsfisk, införselavgifter med 45 öre per kilogram i stället för tidigare regleringsavgift av 5 procent utav värdet. Samtidigt har jordbruksnämnden beslutat, att regleringsavgift icke skall utgå för nämnda fiskslag. De nya införselavgifterna beräknas vid förändrade import- och avsättningsförhållanden ge ungefär samma tillskott till prisregleringskassan som de tidigare regleringsavgifterna för ifrågavarande fisksorter. Det nyinförda systemet med införselavgifter är endast avsett att prövas under viss tid, och priskontrollnämnden har därför icke ansett sig böra resa invändningar mot detta försök.

I och för sig måste upphävandet av de kvantitativa regleringarna och dessas ersättande med införselavgifter betraktas som en övergång till ett för sitt ändamål lämpligare system, vilket ligger i linje med den strävan till liberalisering, som förekommer på andra områden. Vid tillämpningen av ett system med införselavgifter bör enligt priskontrollnämndens mening beaktas, att det i stora delar av landet — framför allt på landsbygden — föreligger vissa svårigheter för befolkningen att tillgodose behovet av färsk fisk. Priskontrollnämnden anser därför, att landets försörjning med exempelvis frysta fiskfiléer bör underlättas och eventuella införselavgifter på dessa varuslag sättas så lågt som möjligt. Enligt priskontrollnämndens mening bör man på längre sikt eftersträva att helt avskaffa dessa avgifter, varigenom fiskhandeln de nordiska länderna emellan skulle ytterligare underlättas.

För att motverka att regleringssystemet medför en alltför stark utgiftsbelastning för konsumenterna vill priskontrollnämnden föreslå, att regleringsavgifterna för alla fiskslag skall omprövas. Under de tio år prisregle-

ringssystemet för fisk upprätthållits, har väsentliga förändringar, särskilt för importfisken, inträffat. Sålunda inflöt under tiden 1946—1950 endast 1 188 026 kronor i regleringsavgifter för importfisk, under det att under tiden 1951—1955 dessa regleringsavgifter uppgått till 7 018 341 kronor. Under år 1955 erhöles nära 2,2 miljoner kronor i regleringsavgifter för importfisk, d. v. s. drygt nio gånger mera än årsgenomsnittet under den första femårsperioden. Importen, särskilt av frysta filéer, tenderar att ytterligare öka, varför det torde kunna förväntas, att avgifterna för importfisk skall få allt större betydelse under närmast kommande år. Detta förhållande skulle kunna möjliggöra, att regleringsavgifterna nu sänkes för de kvarstående avgiftsbelagda fiskslagen.

Till belysning av resultatet utav de av priskontrollnämnden föreslagna sänkningarna av prisregleringsavgifterna har priskontrollnämnden verkställt vissa beräkningar. Dessa har skett med utgångspunkt från att import- och avsättningsförhållandena för fisk under år 1956 skall bli oförändrade i förhållande till närmast föregående år. Vidare räknas med samma belopp för pristillägg som under år 1955. Detta belopp överstiger med cirka 200 000 kronor årsmedeltalen för utbetalda pristillägg under femårsperioden 1951—1955. Regleringsavgiften för avgiftsbelagda fiskslag på väst- och sydkusten liksom för importfisk har i enlighet med förslaget upptagits till 3 procent av värdet samt för strömming till 3 öre per kilogram. Vidare har införelavgiften för färska och frysta filéer av torsk, kolja, vitling, gråsej och kungsfisk upptagits till 45 öre per kilogram. Enligt den sålunda verkställda beräkningen skulle i avgifter inflyta cirka 3,8 miljoner kronor. Om pristillägg för överskottsfisk på de olika kuststräckorna skulle utbetalas med samma belopp som under år 1955 eller med cirka 2,7 miljoner kronor, skulle i överskott återstå 1,1 miljoner kronor per år att tillföras jordbruksnämndens prisregleringskassa. Kassan har sedan den 31 december 1950, bortsett från ränteinkomster och omkostnader, ökat med 9,8 miljoner kronor och vid årsskiftet 1955/1956 redovisas en behållning av 11,2 miljoner kronor. Enligt priskontrollnämndens mening har kassabehållningen därmed nått sådan storlek, att ytterligare tillväxt i samma takt som under senare år icke torde vara erforderlig. Priskontrollnämnden anser det därför vara lämpligt att nu genomföra en sänkning av regleringsavgifterna på övriga fiskslag, då införelavgifter på vissa fiskfiléer beslutats.

IV. Föredraganden

Det svenska fiskets avkastning var under åren 1952—1954 5—10 procent högre än under de fyra närmast föregående åren och 65—70 procent högre än under åren närmast före det andra världskriget. Trots en viss successiv tillbakagång i fångstmängden under loppet av de tre förstnämnda åren undergick fångstvärdet relativt sett små växlingar med en mindre ökning under år 1954. Enligt ännu preliminära uppgifter har fångstmängden under år 1955 stigit med omkring 7 procent och fångstvärdet med omkring 5 procent. Uppgången sammanhänger främst med ökade fångster av sill och makrill. Direktlandningarna av fisk i utlandet har under år 1955 stigit med en kvantitet, som nära nog motsvarar ökningen av totalfångsten, och har uppgått till nära en femtedel av denna. Priset till fiskare för all fisk har i genomsnitt under det sistlidna året varit något lägre än under år 1954,

samtidigt som endast obetydliga förändringar har skett i fråga om priserna på fiskets förnödenheter. Konsumtionen av fisk och fiskprodukter under år 1955 beräknas av statens jordbruksnämnd ha ej oväsentligt överstigit konsumtionen under de närmast föregående åren. De kvantiteter, varmed konsumtionen ökat, har i huvudsak utgjorts av importerad vara. Marknadsutvecklingen inom landet har särskilt utmärkts av en fortsatt stark ökning av efterfrågan på frysta fiskfiléer. Den prisreglerande verksamheten på fiskets område har under år 1955 handhåfts i huvudsak på samma sätt som under de närmast föregående åren och torde liksom tidigare ha lämnat ett värdefullt stöd åt strävandena att uppnå skäliga priser vid fiskarnas försäljning av sina fångster.

Även för nästkommande budgetår föreligger, såvitt nu kan bedömas, behov av fortsatt skydd för priserna till fiskarna. Med hänsyn härtill synes, såsom jordbruksnämnden framhållit, övervägande skäl tala för att prisreglering skall bibehållas under budgetåret 1956/57. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete torde prisregleringen därvid böra handhas i huvudsak på samma sätt som hittills, d. v. s. i enlighet med de uttalanden i ämnet, som gjorts av föredragande departementschefen i propositionen 1951: 81.

Prisregleringen är f. n. grundad på förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Giltighetstiden för denna utgår den 30 juni 1956. I avvaktan på resultaten av 1954 års fiskeriutrednings arbete bör förordningen erhålla fortsatt giltighet t. o. m. den 30 juni 1957. Vidare bör, i anslutning till vad föredragande departementschefen anfört i propositionen 1956: 40 och i enlighet med det av jordbruksnämnden framförda förslaget, ett sådant förtydligande ske av stadgandet i 12 § sagda förordning om användningen av de medel, som inflyter till jordbruksnämnden genom upptagande av prisregleringsavgifter på fisk, att därav klart framgår, att dessa medel skall användas även för bestridande av de hos jordbruksnämnden uppkommande kostnaderna för uppbörden av prisregleringsavgifterna på fisk samt för kontrollen av deras rätta uttagande.

Av den redogörelse, som jordbruksnämnden lämnat rörande *k o s t n a d e r n a* för upprätthållandet av prisregleringen, framgår att utbetalningarna av pristillägg och prisutjämningsmedel för år 1955 — liksom för åren 1951—1954 — rätt avsevärt understigit summan av de under året influtna regleringsavgifterna. Behållningen av prisregleringsmedel uppgick sålunda den 1 januari 1956 till närmare 11,2 miljoner kronor mot 8,3 miljoner kronor vid ingången av år 1955. Prisregleringskassan har därmed nått ett sådan storlek, att uttagandet av avgifter bör begränsas. Därvid kan ifrågakomma icke blott att prisregleringsavgifternas belopp sänkes utan även att vissa slag av fisk undantages från dylik avgift. Med ledning av den nu föreliggande utredningen är jag emellertid icke beredd att framlägga förslag i berörda hänseenden. Enligt min mening bör det därför uppdragas åt jordbruksnämnden att utreda dessa spörsmål. Jag utgår därvid från att

nämndens utredning kommer att föreligga i så god tid, att en begränsning av prisregleringsavgifternas omfattning eller en sänkning av deras belopp kan genomföras vid ingången av budgetåret 1956/57. Frågan om avgifternas omfattning eller storlek bör även tagas upp till övervägande, därest de medel, som inflyter till prisregleringskassan genom de i det följande närmare berörda införselavgifterna på vissa fiskfiléer, skulle visa sig mera väsentligt överstiga det belopp, som skulle ha tillförts kassan vid ett bibehållande av de i samband med införandet av nämnda införselavgifter slopade regleringsavgifterna på gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling samt filéer av dessa fiskslag. Prisregleringen torde vidare jämväl under budgetåret 1956/57 i princip böra bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla denna i huvudsak kan täckas av inflytande prisreglerings- och införselavgifter. I likhet med vad som gäller för innevarande budgetår torde ej heller under nästa budgetår hinder böra möta att — under särskilda förhållanden och på de villkor, som fastställs av Kungl. Maj:t — använda behållningen i prisregleringskassan för lån till regleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export.

Med hänsyn till omfattningen av prisregleringsverksamheten förordar jordbruksnämnden, att prisregleringsföreningarna skall få disponera sina statslån och de krediter, för vilka staten ställt garanti, till deras fulla belopp jämväl under budgetåret 1956/57. Jag tillstyrker detta förslag. Prisregleringsföreningarna har vidare under de senaste budgetåren tills vidare varit befriade från skyldigheten att betala ränta å halva beloppet av beviljade statslån, medan för återstoden utgått ränta. Samma bestämmelser torde böra gälla jämväl för budgetåret 1956/57. Räntefoten, vilken under innevarande budgetår liksom tidigare utgör 3,5 procent, synes emellertid med anledning av den förändring i det allmänna ränteläget, som numera inträtt, böra bestämmas till 4 procent.

Jordbruksnämnden har i sin skrivelse redogjort för utvecklingen av frågan om prisavdrag vid leverans till prisregleringsföreningarna på syd- och västkusten av överskottsfisk från fiskare, som icke är medlem i någon till föreningen ansluten fiskarorganisation. Mot denna redogörelse har jag icke något att erinra.

Vad jordbruksnämnden anfört rörande åtgärder till skydd för fladen och islandssillfisket föranleder ej heller någon erinran från min sida.

Kostnaderna under innevarande budgetår för kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter bestrides i enlighet med beslut av 1955 års riksdag av inflytande kontrollavgifter jämte ett tillskott av högst 50 000 kronor ur clearingkassan för fisk och fiskprodukter. I enlighet med jordbruksnämndens förslag torde tillskottsmedlen även för budgetåret 1956/57 böra beräknas till högst 50 000 kronor att utgå ur clearingkassan.

Regleringen av importen och exporten av fisk och fiskprodukter sker f. n. med stöd av bl. a. förordningarna den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (nr 372) samt angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. (nr 374). Båda förordningarnas giltighetstid utgår den 30 juni 1956.

Av den redogörelse, som jordbruksnämnden lämnat för ifrågavarande regleringar, framgår att dessa under det sistlidna året handhafs i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som nämnden tillämpat under en följd av år. I fråga om importregleringen har emellertid en betydelsefull förändring vidtagits under januari 1956. Såsom framgår av redogörelsen har jordbruksnämnden sålunda med stöd av ett utav Kungl. Maj:t den 20 januari 1956 — i anslutning till uttalande i propositionen 1955: 105 och i avvaktan på de mera långsiktiga åtgöranden, som kan föranledas av eventuella förslag utav 1954 års fiskeriutredning — givet bemyndigande beslutat, att fr. o. m. den 30 samma månad införselavgift skall utgå för frysta och färska filéer av gråsej, kolja, kungsfisk (rödkolja, uer), torsk och vitling. I samband härmed har nämnden suspenderat den dessförinnan tillämpade kvantitativa importregleringen för samma varuslag samt slopat den tidigare utgående prisregleringsavgiften för såväl gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling som filéer av dessa fiskslag. Sistnämnda åtgärd avser att minska de inflytande prisregleringsavgifterna med ett belopp, som ungefärligen motsvarar vad som totalt kan beräknas komma att inflyta i form av införselavgifter på fiskfiléer. Införselavgiftsmedlen skall enligt Kungl. Maj:ts nyssnämnda beslut tillföras jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. Det torde i fortsättningen böra ankomma på Kungl. Maj:t att årligen efter förslag av jordbruksnämnden meddela föreskrifter rörande den huvudsakliga användningen av införselavgifterna för det framförliggande budgetåret. Detta bör lämpligen ske genom att nämnden i samband med den sedvanliga framställningen beträffande fiskprisregleringen redovisar beräkningar rörande storleken av inflytande införselavgifter under det framförliggande budgetåret ävensom avger förslag rörande den huvudsakliga dispositionen av ifrågavarande medel. Nämnden bör därvid — i fråga om såväl storleken som användningen av införselavgiftsmedlen — även redovisa utfallet för tilländalupet år samt en reviderad beräkning för det löpande året.

Även för nästa budgetår torde importregleringen — med de ändringar, som föranledes av nyssnämnda beslut om uttagande av införselavgifter på vissa fiskfiléer — böra anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som jordbruksnämnden tillämpar under innevarande budgetår. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn av riktlinjerna för prisregleringen torde sålunda såsom jordbruksnämnden föreslagit giltighetstiden för införsel förordningen (1953: 372) böra förlängas för tiden t. o. m. den 30 juni 1957.

Den anordning med centralisering av exporten till särskilda organ, vilken under några år tillämpats beträffande länder med centralise-

rad import, har även under det sistlidna året fungerat tillfredsställande. Såsom jordbruksnämnden anfört, synes det erforderligt att, för att rationellt tillvarataga föreliggande exportmöjligheter, även under nästa budgetår reglera exporten i ungefär samma omfattning som f. n. Jag förordar därför, att exporten jämväl under budgetåret 1956/57 skall ordnas efter i huvudsak de grunder, som följts under innevarande budgetår. Giltighetstiden för utförsel förordningen (1953: 374) torde därför — i avbidan på resultatet av 1954 års fiskeritrednings översyn — böra förlängas för tiden t. o. m. den 30 juni 1957.

I detta sammanhang har jordbruksnämnden erinrat om att i propositionerna 1953: 197, 1954: 121 och 1955: 105 bl. a. uttalats att — intill dess resultatet av nyssnämnda översyn föreligger — möjligheten att uttaga import- och exportavgifter på fisk icke bör utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. Någon ändring härutinnan är jag icke beredd att förorda, utan samma föreskrift torde med undantag för tidigare omfördälda slag av fiskfiléer böra gälla även för nästa budgetår.

För budgetåret 1955/56 har medgivits, att till kostnaden för en befattning såsom fiskexportrepresentant får tagas i anspråk högst 90 000 kronor, därav 60 000 kronor ur reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. samt återstoden ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk och fiskprodukter. Befattningshavaren är sedan den 1 januari 1955 stationerad i Bonn.

Liksom jordbruksnämnden anser jag, att behov av ifrågavarande befattning kommer att föreligga även i fortsättningen. Enär befattningshavaren fortfarande synes böra vara stationerad utomlands torde till täckande av kostnaderna för befattningen för budgetåret 1956/57 böra beräknas ett oförändrat belopp av 90 000 kronor. Däremot kan jag ej heller i år förorda, att till bestridande av kostnaderna för befattningen skall anvisas ett särskilt anslag å riksstaten. Kostnaderna torde sålunda i likhet med vad nu är fallet böra bestridas dels ur reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m., dels ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk och fiskprodukter. Enligt min mening bör 30 000 kronor av beloppet bestridas ur nyssnämnda reservationsanslag samt återstoden ur fiskclearingkassan.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till dels *förordning angående ändrad lydelse av 12 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma förordning*, dels *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur*, dels ock *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.* Förslagen torde böra föreläggas riksdagen till antagande.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

A. antaga förut omförmälda förslag till

1) förordning angående ändrad lydelse av 12 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma förordning,

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, och

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.; samt

B. medgiva, att för tiden t. o. m. den 30 juni 1957 reglering av priserna på fisk ävensom av importen och exporten av fisk av vissa slag jämte därmed sammanhängande frågor må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i det föregående.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Arne Beckman

Antal fiskare vid saltjöfisket åren 1935—1954

(Indextal: 1935/39 = 100)

År	Ostkusten (norr om Blekinge)				Sydkusten (Blekinge och Skåne)			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	4 580	7 437	12 017	100	2 480	1 128	3 608	100
1940/44	5 432	6 921	12 353	103	2 558	1 409	3 967	110
1945.....	5 896	6 373	12 269	102	2 817	1 492	4 309	119
1946.....	5 528	6 168	11 696	97	2 756	1 423	4 179	116
1947.....	5 250	6 047	11 297	94	2 606	1 328	3 934	109
1948.....	4 926	6 099	11 025	92	2 597	1 236	3 833	106
1949.....	4 673	6 100	10 773	90	2 532	1 335	3 867	107
1950.....	4 306	5 818	10 124	84	2 452	1 268	3 720	103
1951.....	3 947	5 722	9 669	80	2 320	1 175	3 495	97
1952.....	3 771	5 598	9 369	78	2 199	1 103	3 302	92
1953.....	3 616	5 598	9 214	77	2 068	1 136	3 204	89
1954.....	3 288	5 652	8 940	74	2 027	1 077	3 104	86

År	Västkusten (Hallands län, Göteborgs o. Bohus län)				Samtliga kuststräckor			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	6 586	1 406	7 992	100	13 646	9 971	23 617	100
1940/44	6 749	1 247	7 996	100	14 739	9 577	24 316	103
1945.....	7 321	1 203	8 524	107	16 034	9 068	25 102	106
1946.....	7 210	1 343	8 553	107	15 494	8 934	24 428	103
1947.....	7 211	1 224	8 435	106	15 067	8 599	23 666	100
1948.....	7 230	1 245	8 475	106	14 753	8 580	23 333	99
1949.....	7 185	1 275	8 460	106	14 390	8 710	23 100	98
1950.....	7 051	1 231	8 282	104	13 809	8 317	22 126	94
1951.....	7 017	1 200	8 217	103	13 284	8 097	21 381	91
1952.....	6 874	1 140	8 014	100	12 844	7 841	20 685	88
1953.....	6 770	1 137	7 907	99	12 454	7 871	20 325	86
1954.....	6 416	1 092	7 508	94	11 731	7 821	19 552	83

Anm. Uppgifterna är hämtade från den officiella fiskeristatistiken. Enligt instruktionen för statistikinsamlarna skall som yrkesfiskare anses person, som har sin huvudsakliga inkomst av fisket. Lokala skiljaktigheter förekommer emellertid i fråga om gränsdragningen mellan yrkes- och binäringsfiskare.

Antalet fiskebåtar åren 1935/39, 1940/44 och 1948-1954

År	Däckade båtar med motor					Summa	Öppna båtar med motor				Öppna och däckade båtar utan motor	Samtliga båtar
	Hkr						Hkr					
	1-10	11-30	31-90	91-150	>150		1-5	6-10	>10	Summa		
Ostkusten												
1935/39	..	..	..	..	..	388	..	..	..	4 636	8 271	13 295
1940/44	..	..	..	..	..	625	..	..	..	4 804	8 221	13 650
1948.....	938	398	6	1	0	1 343	3 209	1 581	89	4 879	7 182	13 404
1949.....	594	486	15	1	0	1 396	3 222	1 540	90	4 852	7 105	13 353
1950.....	853	557	24	1	0	1 435	3 186	1 430	98	4 714	6 847	12 996
1951.....	799	607	34	0	1	1 441	3 170	1 477	131	4 778	6 532	12 751
1952.....	689	626	24	1	0	1 340	3 103	1 517	137	4 757	6 043	12 130
1953.....	731	630	25	1	0	1 387	3 045	1 591	159	4 795	5 901	12 083
1954.....	694	629	31	5	2	1 361	3 076	1 541	174	4 790	5 622	11 773
Sydskusten												
1935/39	..	..	..	..	..	749	..	..	..	459	1 554	2 762
1940/44	..	..	..	..	..	811	..	..	..	558	1 507	2 876
1948.....	322	302	108	26	0	758	574	68	0	642	1 445	2 885
1949.....	312	304	117	38	0	771	577	103	11	691	1 389	2 851
1950.....	315	296	124	36	0	771	577	94	10	681	1 344	2 796
1951.....	307	302	128	39	1	777	536	133	5	674	1 257	2 708
1952.....	312	309	135	39	1	796	551	159	7	717	1 353	2 866
1953.....	309	295	127	45	1	777	608	160	14	782	1 267	2 826
1954.....	333	275	134	48	1	791	630	133	15	778	1 155	2 724
Västskusten												
1935/39	..	..	..	..	..	1 345	..	..	..	496	2 221	4 062
1940/44	..	..	..	..	..	1 301	..	..	..	769	2 422	4 492
1948.....	443	217	346	325	109	1 440	602	232	48	882	2 440	4 762
1949.....	455	212	352	323	129	1 471	622	223	13	858	2 479	4 808
1950.....	452	170	356	322	163	1 463	689	262	12	963	2 551	4 977
1951.....	404	189	345	328	226	1 492	699	275	13	987	2 557	5 036
1952.....	408	206	333	293	203	1 443	688	286	21	995	2 462	4 900
1953.....	430	190	328	272	236	1 446	692	277	26	995	2 308	4 749
1954.....	426	196	318	272	242	1 454	703	304	15	1 025	2 262	4 741
Samtliga kuststräckor												
1935/39	..	..	..	..	..	2 482	..	..	..	5 591	12 046	20 119
1940/44	..	..	..	..	..	2 737	..	..	..	6 131	12 150	21 018
1948.....	1 703	917	460	352	109	3 541	4 385	1 881	137	6 403	11 107	21 051
%	48,1	25,9	13,0	9,9	3,1	100,0	68,5	29,4	2,1	100,0	—	—
1949.....	1 661	1 002	484	362	129	3 638	4 421	1 866	114	6 401	10 973	21 012
%	45,7	27,5	13,3	10,0	3,5	100,0	69,1	29,7	1,8	100,0	—	—
1950.....	1 620	1 023	504	359	163	3 669	4 452	1 786	120	6 358	10 742	20 769
%	44,2	27,9	13,7	9,8	4,4	100,0	70,0	28,1	1,9	100,0	—	—
1951.....	1 510	1 098	507	367	228	3 710	4 405	1 885	149	6 439	10 346	20 495
%	40,7	29,6	13,7	9,9	6,1	100,0	68,4	29,3	2,3	100,0	—	—
1952.....	1 409	1 141	492	333	204	3 579	4 342	1 962	165	6 469	9 848	19 896
%	39,4	31,9	13,7	9,3	5,7	100,0	67,1	30,3	2,6	100,0	—	—
1953.....	1 470	1 115	480	318	227	3 610	4 345	2 289	99	6 572	9 476	19 658
%	40,7	30,9	13,3	8,8	6,3	100,0	66,1	30,9	3,0	100,0	—	—
1954.....	1 453	1 100	483	325	245	3 606	4 408	1 978	207	6 593	9 039	19 238
%	40,3	30,5	13,4	9,0	6,8	100,0	66,9	30,0	3,1	100,0	—	—

Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd, värde samt procentuell fördelning åren 1935—1955

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%
Fångstmängd										
1935/39	31,9	27	11,9	10	75,6	63	119,4	100	14,8	12
1940/44	37,0	31	19,3	16	64,1	53	120,4	100	1,7	1
1945.....	35,3	23	23,7	16	93,6	61	152,6	100	6,7	4
1946.....	29,4	18	18,0	11	113,5	71	160,9	100	13,0	8
1947.....	22,2	14	19,7	13	114,0	73	155,9	100	10,1	6
1948.....	25,2	14	26,6	14	132,6	72	184,4	100	12,9	7
1949.....	27,3	15	32,9	18	122,2	67	182,4	100	18,1	10
1950.....	27,8	15	27,7	15	131,2	70	186,7	100	24,5	13
1951.....	27,8	15	28,6	16	126,3	69	182,7	100	19,0	10
1952.....	27,6	13	32,0	16	144,4	71	204,0	100	28,8	14
1953.....	29,3	15	32,7	16	135,3	69	197,3	100	30,7	16
1954.....	28,5	15	31,1	16	133,7	69	193,3	100	27,8	14
1955 ¹	29,7	14	30,7	15	146,6	71	207,0	100	39,4	19

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%
Fångstvärde										
1935/39	8,3	28	3,7	13	17,6	59	29,6	100	3,1	10
1940/44	26,3	31	13,5	16	45,8	53	85,6	100	0,3	0
1945.....	29,3	26	16,4	14	67,7	60	113,4	100	7,0	6
1946.....	22,9	25	10,3	11	59,5	64	92,7	100	10,1	11
1947.....	20,4	23	11,2	12	58,4	65	90,0	100	5,1	6
1948.....	23,6	20	16,1	14	75,6	66	115,3	100	5,9	5
1949.....	22,7	22	16,1	15	65,5	63	104,3	100	6,8	7
1950.....	22,6	22	14,8	15	64,2	63	101,6	100	8,8	9
1951.....	24,9	23	16,4	15	67,7	62	109,0	100	8,7	8
1952.....	24,4	20	18,4	15	79,2	65	122,0	100	11,0	9
1953.....	24,7	20	20,3	17	76,6	63	121,6	100	10,8	9
1954.....	24,4	20	20,6	16	79,5	64	124,5	100	11,6	9
1955 ¹	24,5	19	20,7	16	85,2	65	130,4	100	17,8	14

¹ Siffrorna är uppskattade.

² Skrapfisk är icke inkluderad.

Anm. Avrens är inkluderad i fångstmängdsuppgifterna för åren 1949—1955 men däremot icke för åren 1935—1948. Det beräknade totala avrenset har för åren 1945, 1946, 1947 och 1948 utgjort resp. 7,5 8,8, 8,9 och 9,5 milj. kg.

Genomsnittliga fiskarepriser och minimipriser på fisk under tiden juli 1951—september 1955, öre/kg

3 Bilag till riksdagens protokoll 1956. I samtl. Nr 86

Tid	Västkusten										Sydkusten						Genomsnittet av partinoteringar på strömming i Stockholm ⁶
	Genomsnittliga fiskarepriser ¹					Minimipriser ³					Genomsnittliga fiskarepriser		Minimipriser ³				
	All fisk ²	Sill	Torsk	Makrill	Annan fisk ²	Sill nr 1 ⁴	Sill nr 3 ⁴	Torsk nr 1	Torsk nr 2	Makrill ⁴ (ej liten)	Sill	Torsk	Sill nr 1	Sill nr 3	Torsk nr 1	Torsk nr 2	
1951																	
3:e kv.	53,7	42,1	78,3	68,0	98,3	53 (42)	28	55	45	40	51,1	41,6	55	20	42	38	108,0
4:e kv.	53,4	37,9	103,3	57,5	99,9	53 (42)	28	55	45	40	51,8	53,2	55	20	42	38	113,6
1952																	
1:a kv.	44,7	34,5	72,6	41,0	90,2	47 (31)	36 (20)	55	45	40	54,2	48,1	65	55	49	46	111,0
2:a kv.	66,8	45,8	76,3	56,0	80,1	47 (31)	36 (13)	63	53	50	51,5	44,5	65	55	49	46	113,7
3:e kv.	60,3	43,8	74,6	66,5	95,7	56 (45)	36 (31)	63	53	50	49,6	48,4	65	55	49	46	122,8
4:e kv.	55,3	36,9	94,2	74,6	95,9	53 (39)	36 (27)	63	53	50	55,2	53,8	65	55	49	46	106,1
1953																	
1:a kv.	53,3	33,6	84,3	102,1	98,3	49 (36)	56 (20)	63	53	50	47,8	49,9	65	55	49	46	102,1
2:a kv.	75,4	41,1	77,1	59,2	93,1	49 (36)	36 (20)	63	53	50	48,6	46,4	65	55	49	46	100,0
3:e kv.	64,0	44,7	76,3	79,6	101,2	56 (42)	36 (28)	63	53	50	51,4	50,9	65	55	49	46	122,6
4:e kv.	58,7	36,2	103,9	66,4	100,9	53 (45)	36 (28)	63	53	50	57,2	56,0	65	55	49	46	125,0
1954																	
1:a kv.	49,4	35,0	86,8	56,8	95,4	49 (36)	36 (20)	63	53	50	68,2	60,0	65	55	49	46	120,1
2:a kv.	75,9	38,6	74,1	69,0	92,7	49 (36)	34 (20)	63	53	50	44,3	44,2	65	55	49	46	100,0
3:e kv.	67,4	43,6	81,7	91,4	103,9	56 (42)	36 (28)	63	53	50	54,1	50,3	65	55	49	46	117,6
4:e kv.	61,9	37,2	115,4	74,5	102,2	53 (42)	31 (28)	63	53	50	63,9	59,5	65	55	49	46	119,9
1955																	
1:a kv.	44,5	30,3	93,1	86,9	110,0	49 (38)	31 (22)	63	53	50	63,5	55,8	65	55	49	46	112,6
2:a kv.	70,6	37,5	83,2	59,1	89,1	49 (38)	31 (22)	63	53	55 (48)	47,8	50,3	65	55	49	46	111,8
3:e kv.	60,7	41,4	77,1	79,0	85,4	59 (45)	39 (31)	63	53	55 (48)	48,2	56,4	65	55	56	53	125,2

¹ Uppgifterna avser försäljningen vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravarne, Smögen, Lysekil och Strömstad.

² Skarpsill, saltsill, skrapfisk och skaldjur ej medtagna.

³ Minimipriserna på sill och makrill avser orensad vara; minimipriserna på torsk avser rensad vara med huvud.

⁴ Avser minimipriser vid försäljning på s. k. första auktion (för alla köpare). Inom parentes har angivits minimipriset vid försäljning på s. k. andra auktion (för exportörer och beredare i fråga om sill samt för beredare av frysta filer i fråga om makrill).

⁵ Fr. o. m. andra kvartalet 1953 gäller ett gemensamt minimipris av 58 öre för sill, som ilandföres i Blekinge.

⁶ Partinoteringen på strömmingen är det pris. som producentföre-

ningen fastställt att gälla vid försäljning till återförsäljare i och för dennes rörelse, och är sålunda ej jämförbart med de i kolumnerna redovisade fiskarepriserna.

Ann. 1. Såväl de genomsnittliga fiskarepriserna som minimipriserna inkluderar i förekommande fall exempelvis auktionsavgifter och fiskarens andel i lädkostnaden.

Ann. 2. Viss korrigerig har i tablan skett av de i bilaga 4 till prop. 1955:105 för 3:e kvartalet 1954 angivna fiskarepriserna på västkusten på torsk och på annan fisk samt av partinoteringen på strömming i Stockholm. Vidare har smärre korrigeringar skett av torskpriserna på sydkusten.

Kungl. Maj:ts proposition nr 86 år 1956

**Utrikeshandeln med fisk, fiskrom, ostron och kräftdjur samt fiskkonserver omfattande
stat. nr 27-63 och 315-317**

År	Utförsel				Införsel			Differens Utförsel- överskott (+) Införsel- överskott (-)
	Kommersiell export		Direkt- land- ningar i utlan- det ¹	Sum- ma ¹	Kommersiell import		Sum- ma	
	(fisk m. m.) stat.nr 27-63	(fiskkon- server) stat.nr 315-317			(fisk m. m.) stat.nr 27-63	(fiskkon- server) stat.nr 315-317		
	Miljoner kilogram							
1935/39.	25,6	0,9	14,8	41,3	50,2	1,4	51,6	- 10,3
1940/44.	5,6	0,2	1,7	7,5	11,7	0,3	12,0	- 4,5
1945....	6,7	0,1	6,7	13,5	16,8	0,2	17,0	- 3,5
1946....	34,1	2,5	13,0	49,6	28,4	0,7	29,1	+ 20,5
1947....	17,6	2,5	10,1	30,2	30,1	1,2	31,3	- 1,1
1948....	47,8	1,4	12,9	62,1	23,5	0,7	29,2	+ 32,9
1949....	46,2	2,2	18,1	66,5	23,5	0,8	24,3	+ 42,2
1950....	35,5	2,7	24,5	62,7	26,8	1,5	28,3	+ 34,4
1951....	51,1	1,7	19,0	71,8	31,1	1,2	32,3	+ 39,5
1952....	55,5	1,7	28,8	85,8	34,8	1,6	36,4	+ 49,4
1953....	48,1	1,1	30,7	79,9	36,4	2,0	38,4	+ 41,5
1954....	52,7	2,3	27,8	82,8	34,2	2,3	36,5	+ 46,3
1955 ² ..	51,2	1,6	39,4	92,2	44,1	2,7	46,8	+ 45,4
	Miljoner kronor							
1935/39	8,0	1,1	3,1	12,2	23,1	2,4	25,5	- 13,3
1940/44	2,9	0,2	0,3	3,4	10,5	1,6	12,1	- 8,7
1945....	4,1	0,2	7,0	11,3	19,6	1,3	20,9	- 9,6
1946....	25,6	5,4	10,1	41,1	32,2	4,3	36,5	+ 4,6
1947....	17,7	7,4	5,1	30,2	30,6	5,2	35,8	- 5,6
1948....	33,6	4,9	5,9	44,4	29,7	2,5	32,2	+ 12,2
1949....	28,0	5,7	6,8	40,5	24,7	2,8	27,5	+ 13,0
1950....	23,5	7,6	8,8	39,9	29,9	6,5	36,4	+ 3,5
1951....	33,8	5,6	8,7	48,1	37,4	5,8	43,2	+ 4,9
1952....	38,9	5,5	11,0	55,4	47,1	6,8	53,9	+ 1,5
1953....	34,2	3,7	10,8	48,7	50,3	8,7	59,0	- 10,3
1954....	35,1	7,7	11,6	54,4	54,4	11,9	65,6	- 11,2
1955 ² ..	35,2	5,5	17,8	58,5	72,4	13,9	86,3	- 27,8

¹ Skrapfisk är icke inkluderad. Direktlandningar av skrapfisk uppgick i milj. kg till år 1950 3,9, år 1951 2,5, år 1952 3,6, år 1953 2,4, år 1954 7,8 och år 1955 10,1.

² Siffrorna är preliminära.

Bilaga 6

Prisutvecklingen på vissa förnödenheter för fisket

(Indextal 1946 = 100)

År	Skarpsillträl 70 fot		Trälwire 1 ¹ / ₄ " 42 tr		Sillträl nät 1 ² / ₁₅ 42 tr		Snörpvadnät 2 ⁰ / ₉ 17 tr	
	Kronor per st	Indextal	Kronor per m	Indextal	Kronor per kg	Indextal	Kronor per kg	Indextal
1938.....	400	67	0,45	60	4,80	54	6,60	51
1939.....	350	58	0,57	76	4,81	60	7,08	55
1940/45 ..	550	92	0,67	89	7,42	93	11,47	89
1946.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1947.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1948.....	775	129	0,95	127	10,71	134	15,06	117
1949.....	775	129	0,95	127	11,05	139	15,75	122
1950.....	840	140	1,10	147	12,82	161	18,30	142
1951.....	1 192	199	1,25	167	16,32	205	24,41	189
1952.....	1 155	193	1,35	180	15,85	199	23,85	185
1953.....	1 155	193	1,20	160	15,20	191	23,70	183
1954.....	1 155	193	0,95	127	15,20	191	23,40	181
1955.....	1 155	193	0,87	116	15,00	188	23,40	181

År	Snurrevadståg Tross om 50 kg		Strömmingsköte; 7 200 × 300 × 19 × × 60/6		Brännolja 0-zon		1 ¹ / ₂ -låda	
	Kronor per kg	Indextal	Kronor per st	Indextal	Öre per liter	Indextal	Kronor per st	Indextal
1938.....	1,00	29	137	33	11,2	77	..	—
1939.....	1,10	31	137	33	11,7	81	..	—
1940/45 ..	2,85	81	306	75	73,3	505	..	—
1946.....	3,50	100	410	100	14,5	100	1,60	100
1947.....	3,50	100	411	100	14,8	102	1,75	109
1948.....	3,25	93	415	101	17,9	123	1,85	116
1949.....	3,85	110	429	105	17,4	120	1,75	109
1950.....	4,15	119	432	105	19,8	137	1,75	109
1951.....	4,94	141	478	116	23,1	159	2,90	181
1952.....	4,85	139	493	120	23,2	160	2,95	184
1953.....	4,12	118	470	115	22,7	157	2,40	150
1954.....	3,58	102	486	119	21,8	150	2,50	156
1955.....	3,38	97	522	127	22,0	152	2,65	166

Anm. Priset på is på västkusten har 1946—1955 varit oförändrat 32 kronor 10 öre per ton.

Tablå över inkomster (prisregleringsavgifter m. m.) och utgifter för prisregleringen på fisk under tiden
15/4¹ 1946—31/12 1955, allt i kronor

Tid	Västkusten		Sydkusten		Ostkusten* (strömming)		Importfisk	Överfört från clearingkassan för fisk
	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	
		Pristillägg		Pristillägg		Utbetalt för prisutjämn. ²		
15/4 ¹ —31/12 1946	1 117 780: 21	1 276 724: 82	124 086: 57	80 276: 72	113 425: 88	—	80 167: 09	1 000 000: —
1/1—31/12 1947	1 699 532: 08	1 507 945: 02	196 826: 53	224 512: 86	191 648: 54	140 726: —	295 221: 73	
1/1—31/12 1948	2 239 833: 72	1 949 812: 46	381 401: 55	8 323: 68	245 834: 98	132 597: —	240 298: 87	
1/1—31/12 1949	2 000 733: 09	1 928 838: 41	306 089: 17	292 115: 77	254 064: 84	831 289: 46	247 384: 72	
1/1—31/12 1950	1 546 655: 26	2 560 254: 65	225 914: 41	581 793: 96	236 396: 81	485 874: 74	324 952: 84	
1/1—31/12 1951	2 026 991: 10	1 441 531: 28	314 686: 10	138 400: 72	310 511: 65	525 000: —	836 301: 45	
1/1—31/12 1952	2 152 916: 51	1 713 593: 81	488 976: 85	145 048: 07	448 015: 42	800 000: —	1 326 222: 23	
1/1—31/12 1953	2 309 384: 26	1 757 128: 95	528 363: 87	214 768: 99	534 310: 05	800 000: —	1 352 397: 96	
1/1—31/12 1954	2 323 216: 67	1 563 805: 09	512 834: 04	157 717: 72	501 155: 91	800 000: —	1 322 794: —	
1/1—31/12 1955	1 956 955: 61	1 500 000: —	594 931: 23	446 488: 05	548 105: 17	³ 772 680: —	2 180 626: 39	
		Omkostnader		Omkostnader		Omkostnader		
15/4 ¹ 1946—31/12 1955 ..		247 997: 53		69 599: 11		3 154: 80		
Summa	19 373 998: 51	17 447 634: 02	3 674 110: 32	2 350 045: 65	3 383 469: 25	5 291 322: —	8 206 367: 28	1 000 000: —
Behållning (+) resp. underskott (—).....	+ 1 926 364: 49		+ 1 315 064: 67		— 1 907 852: 75			
	+ 10 539 948: 69							
Ränteinkomst under 1952—1955.....	615 135: 10							
	+ 11 155 078: 79							

¹ Beträffande strömmingsregleringen 1/4.

² Bortsett från fonder å tillhoppa 543 168 kronor, vilka vid regleringssystemets införande ställts till ostkustens förfogande för prisutjämningsbidrag och sedermera helt åtgått.

³ Beloppet är preliminärt.

Anm. Beloppen i kolumnerna »prisregleringsavgifter» avser under respektive år faktiskt influtna inkomster, medan beloppen i kolumnerna »utgifter» avser de pristillägg, som belöper på respektive år